

Mladočovské vidlešské

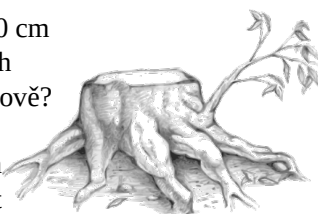
Cena:
20 Kč
mladočovských

Kde zdravý selský prostě dává rozum

Z obsahu čísla

- Úvodník
- Pohled na svět z výšky 20 cm
- O argumentačních faulech
- Kanalizace v Mladočově? Zkácano.
- Kterak starosta jeden papír A4 své obci ušetřit se snažil aneb Kdo smí páchat úřední šikanu?
- Ze tří zasedání zastupitelstva obce Poříčí
- Co nového od policie? Trestní stíhání zrušeno aneb Kdo jinému jámu kopá
- Tip na knihu pro děti od Itala Edmonda de Amicchiho: Srdce (1886)
- Přestupkový zákon a kterak právo svědčí bdělým
- Co s pomluvami (Neil)
- Případ Pokousaná ruka
- O pravdivých a nepravdivých údajích
- Ze soudní síně ve Svitavách (místostarosta Pavel Boštík vs. Dudmanovi)
- Pozvánky
- Anglický koutek
- Vtipy

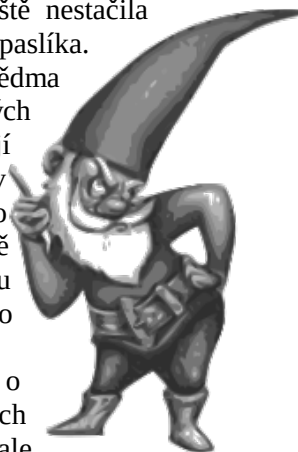
Tak už se nám venku zase rozšvitořili ptáčci, hlavně po ránu už koncertují a radují se z jara. Zamilovávají se do sebe a už snášejí v zobáčcích do děr starých ovocných stromů kousky slámy, peříčka, koňské zíně a jiné suroviny. Astronomické jaro u nás na statku začalo opravdu příznačně: ze

stodoly se začalo ozývat silné pípání pětice kuřátek, která nám tam v utajení vyseděla jedna šikovná kvočna. Chlupaté koule jsme ji sebrali, vzali domů do krabice, dali jim krmení ještě z loňska a přidali pár polínek do kamen navíc. Až povyrostou, bude se s nimi moci jejich matka znovu vídat 24 hodin denně. Sotva se vylíhla, už vědí, k čemu mají nohy – hrabalky se činí i v té krabici, poskakují a jsou celé pomínuté, když jim tam děti hodí tenké kroučící se žízalky. Pozorovat taková kuřátka může být někdy dokonce zábavnější, než se koukat na něco v televizi.

Na venku se ještě nedá trávit hodně času, spíš jen realisticky hodnotit, jak moc volného času si letos užijeme. Z rozmrzlé hlíny pod sněhem zase vyrostly a vykvetly bělounké sněženky, ale narcisy tak otužilé jako ony nejsou. A tak jako si člověk i v březnu ještě pobude u kamen, tak se ani květům narcisů nechce ještě rozkvétat. Srdcovka zatím jen opatrně vykukuje ze země. A jediná sakura nám rozkvetne asi až v čase, který odpovídá kvetení jejich sester v chladnějším pásmu japonského ostrova Hokkaidó.

Kolem domu bylo dosud tolik práce se sázením všeho možného, že jsem si ještě nestačila pořídit na zahrádku bytůstku trpaslíka. Jedná zámožná bylinářská vědma Susun Weedová o takových bytůstkách říká, že prý odvádějí pozornost od toho, co je v zahradě vsutku hodnotné, a to jsou spíš bylinky. Ale stejně vyhrožuju Neilovi, že si jednou takového pořádně kyčovitého trpaslíka pořídim.

Loni o tom čase jsem psala o původním významu českých názvů jarních měsíců, ale

zapomněla jsem napsat, odkud se vzalo slovo jaro. Jaro je prý od staroněmeckého slova *jar* (nyní *Jahr*), které je příbuzné s anglickým *year*, co znamená *rok*. Jaro znamená nejen roční období, ale i rok života (v *kouzelném věku šestnácti jar*) a zastarale též mládí (*šťastný byl věk jara mého*). A tak nám to jaro začalo, půda se pomalu nadechuje teplejšího vzduchu a rodí se spousta nového. Nevíme, zda bude letos jako loni sucho, či naopak moc pršet, nevíme, co se letos urodí, jak na poli zemědělském, tak politickém. Neil coby britský občan (s přechodným pobytem v Mladočově) se letos na dálku také vysloví v referendu k otázce setrvání/vystoupení Velké Británie z Evropské unie.

“Tati, a kdo jsou to ti islámští teroristé?”, ptal se jednou syn manžela. “Víš, to jsou lidi, co jsou odpoutáni od přírody. Prostě nemají vůbec žádnou zahrádku a ták”, zaslechla jsem a pomyslela si, že pro děti jde o docela hezkou, byť hrubě zjednodušenou definici, která by ovšem počet “teroristů” ve světě prudce zvýšila. Ale v ČR, zemi zahrádkářů, by šlo o celkem zanedbatelný nárůst.

Celý Mladočov pomaličku procítá pod paprsky jarního slunce, pupeny rostlin se nalévají a těšíme se, až se vzduch opět postupně provoní

sladkými vůněmi nejrůznějších květů - ještě je před námi čas lesních

petrklíčů, fialek, eříků a rozkvetlých ovocných stromů obletovaných hmyzem. Užijeme si té vůně a krásy, jako by to bylo poprvé v životě, jako by to mělo být naposled. Cesty nám od škváry zamete pracovitá obecní služba. Odveze se též jarní velkoobjemový a nebezpečný odpad. Plot u

Louže už máme dávno opravený, a tedy bezpečný - je to místo, které láká malé rybáře.

Čas a živly nám trochu nahnuly žluté zábradlí, které začíná dole těsně před domem, kde bydleli Šoltýsovi. Na to, že zábradlí toho pamatuje víc než my s manželem, ještě dobře drží a ještě dobře slouží. Dům po Šoltýsových snad jednou koupí nějaký šťastný chalupář a opraví si ho i s původním roubením ve druhém patře a ocení starý sklep. Poštovní schránka tam nestačí trávit počet listovních zásilek od různých exekutorů a pojišťoven adresovaných někomu z rodiny, která tam původně bydlela, především Frantovi. Obálky leží po zemi a pomalu je pohlcuje voda, slunce a čas. Takto se asi nechává “vyhnít” problém, jenže jsou věci, které člověka stejně mohou jednou dohnat.

Ne všechno, co se za posledního čtvrtletí přihodilo, se nám do tohoto čísla Vidlí vešlo, vybrali

jsme ale opět to nejpodstatnější. Dělo se toho tolik, že jsme toto číslo nestihli vydat do Velikonoc a prostřednictvím něho čtenářům popřát hezké svátky.

Dozvíte se třeba, jak svět vidí jedno naše malé zvířátko. Nahlédli jsme také do světa argumentačních faulů. Opět jsme se ještě jednou vrátili k otázce kanalizace, které snad již konečně můžeme říci, aby “odpočívala v pokoji”. Dále jsme popsali snahu pana starosty nerozfofrovávat obecní papíry a něco o tom, co se dělo na třech zasedáních. Nebojte, policie tentokrát nezasahovala. Ale vtip o policii jste už možná slyšeli: Baví se dva fotbalisté v Horním Újezdu a kolem jede policejní auto s majáčkem. “Co se asi stalo?”, ptá se první. “Asi je dneska zase zasedání v Poříčí”, okomentoval to druhý. “Nebo se spíš jen někdo šel na obec na něco zeptat,” řekl ten první. Dále jsme přinesli pár informací, jak jsme minule slíbili, které se týkají případů, jež šetřila policie a správní orgán. V čísle najdete i Neilův text o tom, co s pomluvami. Přinášíme také některé další aktuální poznatky a zprávy ze světa přestupků a dokonce i z dění u Okresního soudu v Svitavách, které si, jak věříme, také jistě se zájmem přečtete.

Všem čtenářům šestého čísla Vidlí přeju krásné doznívání velikonoční nálady a pěkné jaro! Věra

Pohled na svět z výšky 20 cm

Zdravím vás, milí čtenáři Mladočovských vidlí. Asi se ještě neznáme, ale možná jsme se potkali na cestě pod Louží. Jsem tak malá, že dokážu proklouznout i mezi vraty. Ráda si za nimi všechno očichávám. Hlavně mrtvolky zhnílých myší, kuřince a ták - to jsou moje nejpřitažlivější vůně. A také pro kámošky z paneláku. Když k nám přijdou vyfintěné na návštěvu - hádejte, co je nejvíc zajímavá? Kuřince.

Když jednou utekla prasata, tak se ocitla ve chlévě u koní, těm se ale

nelíbila, tak na ně

začali vyhadzovat

zadní kopyta. A

kráva taky.

Prasata si z toho

nic nedělala a

v klidu si

ochutnávala

kravský trus. Ten

já nerada, jen ho

očichám a jdu dál.

Nejraději mám kostičky syrového masa a nemám ráda, když se k mé misce přiblíží kocour. Strašně mě to dráždí a to se pak neznám! Nakonec raději sežeru celou misku, aby kocourovi nic nezbylo a vypadám jako malý soudek. Kvůli ochraně svých osobních údajů jen řeknu, že bydlím někde v Mladočově,

boudu nemám. Vážím něco přes 2 kg. Jsem cizinka. Pocházím z Yorkshiru. Jsem moc milá, ekonomicky úsporná a perfektní šturkař (to jest vyženu a zakousnu myši a potkany). Když slyším někde kunu, lasičku kolčavu nebo potkana, můžu se pominout. Vždyť asi znáte to rčení: když vidíš potkana, máš jich padesát. Jsem tedy moc užitečná. A občas si moji předkové v Anglii zapytlačili na nějakém tom zajíci. V tkalcovnách a přádelnách dokázali proběhnout pod textilními stroji a zlikvidovat tam potkana, který by tkaniny ničil. Nelínám, ale raději mě musíte stríhat, jinak budu mít velmi dlouhou srst. Čím déle se nemyju, tím méně si mně někdo chce vzít na klín. Když mě okoupou, málem se o mě poperou. Většinou jsem pořád veselá a mám krásná očička. Mám vážně velkou sílu charakteru.

Většinou sloužím noční šichty, které trávím ve stodole na seně, ale když slyším, že se moji páničci už probudili, začnu zoufale škrábat na dveře domu. Někdy se pak po vpuštění dovnitř natáhnu rovnou před sklo ohniště a ostatní si musejí dávat pozor, aby o mně nezakopli. Pak mi ale začne být takové horko, že nejprve musím začít dýchat s vyplazeným jazykem a nakonec se odplazím na dlažbu. Nejraději mám ale rána, kdy smím po své noční šichtě vyskočit a spát pánovi, který si dává ranní čaj, na klíně. Nelíbí se mu, že se mu na klíně nejdříve několikrát dokola otočím, než se uvelebím – nejraději bych si totiž udělala takové hnízdečko. Na seně někdy spávám s kočkami. Nejsou špatné, ale moc je nemusím. Nelegálně překračují práh domu. To už mě víc baví slepice. Ty už se mně ale bohužel nebojí, ale jednou jsem dostala na pamětnou od jedné černé. Plakala jsem, ležela na zádech, nožky nahoře a že se jako vzdávám, ale jen na ... 99 %. Stejně mě to vlastně bavilo a povzbudilo, ať je honím dál.

A mám celkem ráda filmy o pejscích. U většiny ale na konci diváci pláčou a jsou tak trochu na jedno brdo: třeba takový Goro, bílý pes, Hačiko, Lassie se vrací, Bílý Bim, Černé Ucho. Ale např. takový film Red Dog! To je film s dobrou hudbou o drsných chlapech v Austrálii, kde se těžila železná ruda. Do jejich srdcí se dostal ten jeden pes, neměl k nim ale moc respekt. Neuznával z nich jako svého pána nikoho. Až se jednoho dne zamiloval do jednoho chlapíka, který mu všechno nedovolil – třeba bez dovolení si jen tak nasednout do jeho auta. On si totiž uměl stopnout auto jako stopař! Já na nějaké vandrování autem moc nejsem – to pak nic nejím a jen ublinkávám.

Jo a máte rádi vtipy? Já strašně. Tak třeba jeden mám od souseda Arnoštka: V malém obchůdku na venkově byla na dveřích veliká, výrazná cedule "**Pozor, pes!**" Chlápek, který tou vesnicí projížděl a šel si koupit cigarety, nahlédne opatrně dovnitř a

kouká, na zemi u pultu leží unaveně vypadající starý baset a spí. Ptá se tedy prodavače: "Je to ten pes, na kterého si mají lidi dávat pozor?" "Jo, to je on." "No, nevypadá, že by mohl být nějak nebezpečný. Můžete mi říct, proč jste tam dal tu ceduli?" "Dokud tam ta cedule nebyla, lidi o něj zakopávali."

Vaše Ronja, pejsek z Mladočova

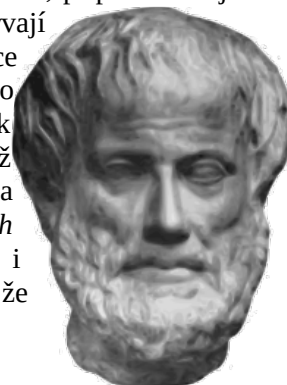
O argumentačních faulech

"Zatímco městská civilizace přirozeně unifikuje svět, venkovy dodnes zachovávají to, čemu se v biologickém světě říká diverzita - bohatost druhů. To je jejich největší cena. Proto je pro české venkovy stejně zhoubná snaha přiblížit je městu, jako udržet jejich „původní“ stylovou čistotu...Městské památky se dají obnovit, ale obnova venkova není návrat k nějakému datu, nýbrž k základnímu principu bytí venkova, a tím je neustálé obnovování sebe sama. Obnova ve venkovském smyslu je provedena tím lépe, čím méně odborníků na obnovu venkova se jí účastní." Z recenzí na knihu *Venkovy: anamnéza, diagnóza, terapie* od MgA. et Mgr. Bohuslava Blažka a jeho syna Kryštofa.

Minulé léto jsme projížděli vesnicí Osík a trpělivě snášeli dočasný omezený provoz kvůli stavbě kanalizace, která se řídí určitým harmonogramem a kterou je třeba dostavět do určených termínů, což bývá podmínka získání dotace. Rozpočet pro kanalizaci Osíka byl podle Svitavského deníku 160 milionů korun. To určitě nejsou žádné drobáky.

Z jakých důvodů se má vůbec kanalizace v malých vesničkách budovat? Obce většinou uvádějí důvody, které se nám při bližším pohledu ale zdají trochu zavádějící nebo vyložené jako argumentační fauly neboli klamy. **Co je to vlastně argumentační klam?**

Podstatou argumentačního klamu bývá nenápadné porušení pravidel logického důkazu, působení na emoce místo na rozum, případně obojí. Argumentační klamy bývají oblíbenou součástí argumentace propagandy, manipulátorů nebo dobře mínících, ale ne až zas tak moc kompetentních lidí. Již **Aristoteles** je prý analyzoval a popsal v knize *O sofistických důkazech* a zabývali se jimi i středověcí logikové. Je škoda, že

jejich studování není i v osnovách ZŠ.

Mezi argumentační fauly patří třeba: **falešné dilema** (že jedinečně buď, anebo...), **falešná stopa** (odvádí pozornost od meritu věci), **působení na city** (vyvolání strachu, lítosti), **společenský apel** (tolik lidí s tím souhlasí, i okolní vyspělé země to mají, tak to musí být dobrá věc), **argumentum ad hominem** (útok na člověka, že je třeba mladý, nezkušený, a už proto ničemu nerozumí), **podsunutý argument** (že třeba někdo chce žít ve špině na hnojišti, ale my ne, proto chceme...), **dovolávání se autority** (tady je expert nebo třeba nějaká celebrita a ta si myslí něco, co by nás mělo zajímat...). Pojdme se tedy teď podívat na běžné důvody, proč by údajně měla malá vesnice budovat kanalizaci a trochu to okomentujeme:

1. **Nezbytný krok pro další rozvoj obce a zvýšení kvality života jejich obyvatel.** Zkrátka buď, anebo. Bohužel často nebývá věcně vysvětleno, jak přesně absence kanalizace brání rozvoji obce, co to je vlastně ten rozvoj obce a kvalita života a zda se díky ní konečně hrnou občané z měst do obce obydlovat prázdné domy či stavět domy nové. I bez kanalizace, pokud jsou vůbec parcely, nikdo nikomu nebrání postavit si tu a tam domek, pokud to umožňuje územní plán. Lidé se z venkova nepochybně neodstěhovali v minulosti proto, že by v ní nebyla kanalizace, ale spíš za práci, za školou a z jiných důvodů.

2. **...čím špinavější vodu do přírody vypouštíme, tím špinavější vodu pak pijeme a naopak, ...lokální voda, co vypouštíme z domovů se nikde neztrácí.** Zní to opravdu strašidelně – jako by nám z vodovodu tekla kalná voda. Neschvalujeme lití škodlivin do příkopů. Nevěříme ale ve stoprocentní přímou úměrnost mezi splaškami a tím, co pijeme, a nepochybně ani vodárny by nám to nepotvrdily, že nám do kohoutků pouštějí špinavou vodu. Spíš se dá říci, že čím víc a čím špinavější vodu vypouštíme, tím má příroda a vodárny větší práci. Do jisté míry se dokonce i taková splašková voda “ztrácí” (ve smyslu “čistí”) - zejména ve vegetačním období dochází do jisté míry v přírodě k přirozenému odbourávání škodlivých látek. Na druhou stranu ani sebečistší voda z vodovodu v oblasti s kanalizací se jistě nevyrovná živé okysličené vodě z čistého pramene z nějaké panenské přírody. Pokud si ale někdo současně uvykl na časté a vydatné užívání “ohnivé” vody, nepomůže mu už možná bohužel ani “svěcená”.

Až se omezí užívání agrochemikálií, které také pronikají do rybníků a spodních vod, pak se nám lépe přijímá volání po tak velké investici (do kanalizace) do čistšího prostředí v malé vesničce.

Především je také třeba vodou šetřit, recyklovat ji a zachytávat.

3. **75 % zaplatí dotační titul z EU.** Taková příležitost! Teď, nebo nikdy! Berme, dokud dávají. A nebude! A co pak? Jenže co za těch 25 let, až bude třeba renovovat čistící zařízení? Co když pak peníze nebudou? Za co to opravíme, vyměníme? A co když ani EU už nebude? Těžko by časem přijala vláda legislativu, že i malé obce “musí” udělat kanalizaci, když by současně tyto neměly prostředky, jak ji ufinancovat.

4. **Když bude kanalizace vybudována z dotací, lidé budou mít na likvidaci nižší náklady.** Ano i ne a otázkou je, jak dlouho. Ještě je tu stavba přípojky, případně proinvestované peníze za novou domácí ČOV, ke které po 10 letech občan nedostane od vodospříslušného úřadu prodloužené povolení na vypouštění přečištěných vod, nemluvě o nákladech obcí na odvoz kalu. Tak například po I. etapě kanalizace v obci Poříčí tuto obec (nás všechny) něco stojí **odvádění a čištění odpadních vod a nakládání s kaly**. Podle návrhu rozpočtu obce Poříčí na rok 2016 se jedná o částku **159 900,-**. Kolik by činila tato částka, pokud by byli napojeni všichni občané obce ze všech osad? Jestli je to málo či hodně, nevíme. Ale zdarma to není a jsou to také naše/Vaše peníze.

V novinách vodarenstvi.cz v roce 2013 stálo: *Radnice v Litomyšli na Svitavsku odmítla evropskou dotaci na stavbu čističky odpadních vod a odkanalizování místních částí. Stavební práce odhadem za 43 milionů korun zaplatí z rozpočtových peněz a z úvěru. Chce mít kontrolu nad vývojem cen vodného a stočného. Novinářům to dnes řekl starosta Michal Koryš. "Evropská unie nám říká, že máme vodu postupně zdražovat, abychom mohli do roku 2030 do čističky znovu reinvestovat," uvedl starosta.*

5. **Zvyšující se kontrolní činnost orgánů a riziko vysokých pokut.** Působení na emoce, vyvolávání strachu. Nevíme nic o tom, že by orgány paušálně zvyšovaly svoji kontrolní činnost přímo v terénu, mají většinou dost práce na svém vlastním úřadě. Navíc by nejprve nařídili zjednat nápravu a nesáhly by ihned po nejvyšší možné sankci, která je “až”..., a pokud někdo tvrdí opak, máme za to, že jen maluje čerta na zeď.

Tolik tedy k argumentačním klamům. Na závěr ještě jeden matematický vtíp:

Tři logikové přijdou do baru.

Barman se ptá: "Dáte si všichni pivo?"

První logik: "Nevím."

Druhý logik: "Nevím."

Třetí logik: "Ano." (Zkrátka až ten třetí ví, že

ano, protože ti před ním stran sebe neřekli že ne.) Přejete si kanalizaci všichni? Pozor! Pokud bychom všichni řekli, že nevíme, pan starosta

by mohl nakonec v zastupitelstvu říci, že kanalizaci chceme.)

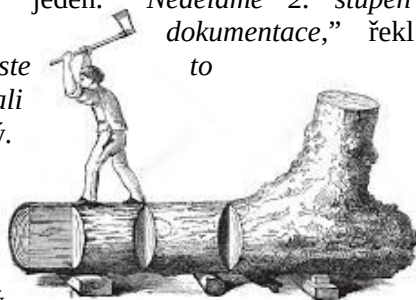
Malá poznámka na konec: A v nátokových česlích ČOV v Dolním Ujezdě prý od roku 2012 už zajistili asi **26 potkanů (!)**, psali v novinách (III./2016) obce Dolní Újezd.

Kanalizace v Mladočově? Zkáceno.

Na zasedání dne 3.2.2016 byla komunikace se zastupitelstvem na téma kanalizace téměř nemožná. Pan starosta tvrdil, že vůbec nerozumí, na co se ptáme. Začínáme mít pocit, že zastupitelé čile komunikují mimo přítomnost veřejnosti jako jsme my, a neuvědomují si, že řadu informací, o kterých se oni baví, a tedy chápou lépe než my, nemusíme vědět. Neschopnost normální komunikace v této věci byla naprosto nehorázná. Co je nového s kanalizací? "Vždyť nechcete kanalizaci, tak co se staráte?", řekl jeden. "Neděláme 2. stupeň projektové dokumentace," řekl

další. "A vždyť jste zkáceli, jste napsali petici," řekl druhý. Na otázku, zda tedy budou respektovat vůli Mladočováků (59 %), tak prý ano, řekl první.

Kdy, v jakém momentu jsme ji zkáceli, si ale v tuto chvíli přesně nevzpomínáme (námitkou?; neoficiálními údaji v tabulce?) Radniční noviny Poříčský pštros k této věci pouze cudně mlčel. Prý jsme napsali petici, a "všichni" jsme ji prý podepsali. Asi mají na mysli tu námitku. To mohli říci dříve (že je zkáceno) a Dudmanovi se nemuseli odvolávat a platit za stejnopisy k odvolání.

Jaký je pravý důvod zastavení příprav pro stavbu kanalizace v Mladočově, si dosud nejsme na 100 % jistí. Pokud jde totiž o úřední stránku věci, tak kanalizace v Mladočově z hlediska stavebního zákona má po zamítnutí námitky a zamítnutí

odvolání zelenou. Možná to bylo zkáceno až v momentu, kdy jsme zastupitelstvu předložili ke studiu onu tabulku – žádný občan se nám dosud neozval, že by jeho ano nebo ne neplatilo. I když jsou lidé, kteří si kanalizaci přáli, věříme, že tuto věc dokážou řešit po svém a budeme moci udělat za tímto tématem tlustou čáru.

Zda bude probíhat stavba kanalizace ve zbytku Poříčí a v Zrnětině, nevíme, ale na okraj dodáme ještě jednu zajímavost: V únoru letošního roku vstoupila v platnost **novela zákona o pozemních komunikacích**, aby se inženýrské sítě mohly dávat pod místní komunikace. Zdůrazňujeme slovo "místní", což znamená, že zákon údajně znemožňuje kanalizace či plynové přípojky stavět jinde než **právě jen v silnicích, které patří obci**. A pokud obci nepatří? Pak **patří státu či kraji** a právě v nich se od února prý stavět nesmí, třebaže v nich stavět kanalizaci by bylo snazší a možná už to bylo i naplánováno v projektu.

Jak by se tedy v souladu s tímto zákonem napojila stoka z Mladočova dole přes cestu, co patří Pardubickému kraji, nevíme. V novinách o tom psali: "Až dosud v zákoně stálo, že kanalizace v silnicích prakticky být nesmí. Přesto se v silnicích kopalo a potrubí pokládalo zcela běžně. Zákon totiž uváděl, že v případech, kdy není jiné řešení možné, mohou být sítě i ve vozovce. Této výjimky projektanti běžně využívali, průjezdná silnice přes obec byla totiž technicky většinou pro vedení kanalizace nejvhodnější...Nový zákon platí od února a první obce už narazily. Na původní projekt nemohou dostat povolení, jinudy ho přitom vést nemůžou.

Například obec Krouna na Chrudimsku chtěla letos stavět kanalizaci a měla v plánu ji vést silnicí druhé třídy. „Kanalizaci věnuji nejvíc energie a neustále se setkávám s tím, jak nám stát hází klacky pod nohy,“ stěžuje si starosta Petr Schmied. „Nejsme tak schopni kanalizaci v případě dodržení tohoto zákona postavit, jedině že bychom kanály vedli vzduchem,“ dodává s nadsázkou Schmied. Zdroj: <http://6b.cz/C8N>

Pokud si čtenáři přejí ke kanalizaci ať už v Mladočově, či v Zrnětině další informace, mohou se zkusit zeptat na obci.

V čem ale podle našeho názoru zastupitelstvo obce Poříčí v otázce plánování kanalizace v Mladočově selhalo? Jednoznačně nedostalo principu dobré správy, do kterého určitě patří dobrá komunikace s občany – a to od počátku této myšlenky až do dnešního dne.

Nejde podle nás o to, zda by stavba kanalizace v Mladočově byla zhoubnou snahou "přiblížit" ho městu či nikoliv, ale že by byla pro takovouto malou vesničku nepraktickým a neekonomickým řešením. Zkrátka by šlo o rozfofování peněz, jedno zda

našich či těch evropských. A koneckonců, kdybychom se zeptali zvláště každého vesničana, jaký je v jeho životě skutečný “problém” ve vztahu k reálným možnostem obce na jeho řešení, ne vždy by to asi musela být absence (nepřítomnost) kanalizace, ale u každého něco jiného. Téma kanalizace by se ale mohlo stát aspoň užitečným námětem pro scénář k dalším filmům pana Z. Třísky. Na konci III. dílu Babovřesek se hospodský ptá: “Tak starosto, co bude s tou kanalizací?” A ten starosta Stehlík ani neodpověděl. Inspiraci ke scénáři k filmu by pan Troška mohl čerpat třeba v naší obci.

Kterak starosta jeden papír A4 své obci ušetřit se snažil aneb Kdo smí páchat úřední šikanu?

Neil se jednou v letošním roce vypravil v době úředních hodin na obecní úřad s jednou písemně položenou otázkou ve dvou kopiích. Na obě dostal razítko a jednu z nich si ponechal jako doklad, že vůbec nějakou žádost či dotaz podával. Na email nám totiž pan starosta moc neodpovídá a na ústní dotaz také ne. Když už ale byl Neil na tom úřadě, chtěl se přece jen ještě na něco zeptat, a sice copak je nového s tou kanalizací. Jistě chápete, jak to myslel. Pan starosta ale začal mluvit “přes hlas” tázajícího se Neila. Říkal mu, že ne, ne, jakýkoliv dotaz musí být **položen písemně** a zodpoví mu pak **jedině písemně**, protože přece musí pracovat a nemá čas. Neil tedy požádal o papír, že to rovnou na místě napíše. Prý mu papír ale nedá. Koupí! Neprodá! Tak Neil napsal otázku na druhou stranu téhož svého vlastního papíru, na kterém již měl jinou otázku a podací razítko. Uvedl adresu, datum, podepsal se. Ale starosta na to, že prý to musí být psáno na počítači. A vůbec - prý nesmí to psát na úřadě a jít pryč. Stůl byl přitom volný, židle prázdné a venku zima. Neil se k odchodu neměl a začal psát. Pan starosta zavolal policii. “Opět problém s panem Dudmanem, odmítá odejít.” Policie nechtěla přijet. Neil psal, ale pan starosta ho odrazoval, že mu stejně žádné razítko na to nedá, protože to nemá “štábní kulturu”. Nejsme ale na vojně. Formální požadavky nemusejí převažovat nad věcným obsahem, pokud tento splní komunikativní funkci – otázka by byla jasná i malému dítěti. *Co je nového s kanalizací?* Nakonec mu pan starosta dal razítko a papír si sebral a založil ho pod hromádku jiných, ale Neil chtěl kopii, protože by tak nyní neměl potvrzení o podání jediné žádosti (otázky). Přál si, aby mu starosta udělal kopii těch dvou žádostí na obecní kopírce. A pan starosta, že ne, že byl naštěstí zvolen, a proto má také právo neudělat mu kopii. Neil tedy vykročil směrem k sedícímu starostovi u okna, aby mu starosta vrátil do ruky původní papír, který si žádá

okopírovat.

Pan starosta Franta popuzen zavolal policii podruhé s tím, že: “No tak teď už mě SKORO napadli!” Pravděpodobně tím asi myslel, že se k němu Neil přiblížil s tím, že by potřeboval ten papír zpět. Policie tedy přijela a Neil ji začal podávat vysvětlení, že mu pan starosta vzal doklad a že on ho chce vrátit, protože

potřebuje, aby mu udělali na obci kopii a vůbec, že ho budou muset zatknout, protože se z obecního úřadu nehne, dokud tu kopii nebude mít, protože je to všechno jen byrokratická šikana a diskriminace. (Mimoходом policie nezkoumala žádné napadení, totiž “skoronapadení”, kde koho co bolí.) Po krátkém přešlapování nakonec policie navrhl, ať pan starosta dokument nechá Neilovi, aby si ho aspoň ofotil svým fotoaparátem, čímž **Neilovi pomohla**. Pomáhat a chránit! Takže pan starosta, byť zdráhavě, musel papír vytáhnout a nechat Neilovi, ať si ho ofotí. Konečně pak mohl odejít domů.

Platíme si starosty z našich daní, aby si zkoušeli volat policii, kterou si také platíme, na pomoc k dokonání toho, co se nám osobně jeví jako byrokratická šikana a diskriminace? Je takový problém odpovědět ústně rychle na jednoduchou otázku? Pan starosta Franta za cca 20 minut práce ušetřil obci jeden papír A4 a to už je teda výkon!

Už poněkolkáté tam Neilovi též připomněl, jaký tady v obci byl klid (noční?), než jsme se sem přistěhovali. *Žili jsme si tady jako v pohádce!* A také znovu připomněl, že byl zvolen ve volbách, a “proto” prý nemusí Neilovi prodávat jeden papír. A možná půjčovat ani tužku. Má za to, že když byl zvolen, že si může určovat, komu bude věnovat svůj čas, jakmile je něco nepříjemné, nebude se o tom bavit. Není to ale zase úplně pravda.

Kromě Zákona o obcích by se měla i obec Poříčí řídit ještě jinými zákony, když už ne normálními principy. Například **Zákonem č. 500/ 2004 Sb., správní řád**. Ten se týká i obcí, protože říká v § 1: *Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen “správní orgán”).*

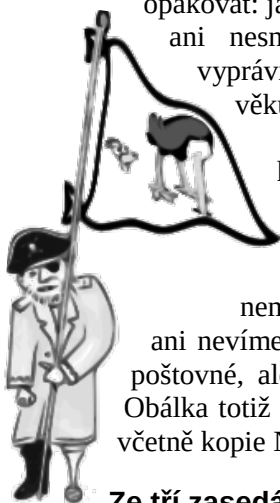
Orgán územního samosprávného celku, pokud se nepletete, je česky řečeno obecní úřad a lidově řečeno “pan starosta Franta a zastupitelstvo obce Poříčí”. Dále tento zákon říká: § 4 (1) *Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly*

vyplývající z působnosti správního orgánu, má **povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc**". Nikdo tedy nemá povinnost si počínat jako neomezený monarcha.

A ještě jedna věta z § 6: (2) *Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje*". To by šlo vyložit jako "starosta obce nebude nutit Neila, aby jednoduchou otázku napsal v jazyce, který není jeho mateřský, zbytečně se tento vracel do Mladočova pro papír a obtěžoval se s cestou tam a zpět, projížděl benzín a vysvětloval něco policii, kterou zavolal starosta a která ho pak z žádného přestupku neobviňuje."

Bude pan starosta jednou v důchodu pořád opakovat: já měl tolik hlasů, že se Vám o tom ani nesní!, jako když starý námořník vypráví dokola pořád stejné příběhy z věku jara svého?

P.s. Na tu otázku, co je nového s kanalizací, jsme nakonec obdrželi zajímavou písemnou odpověď, a sice že pan starosta neví vůbec, na co se Neil ptá, a proto na ní nemůže objektivně odpovědět. Už ani nevíme, na kolik přišla obec známka za poštovné, ale tentokráte obci papír neušetřil. Obálka totiž obsahovala papíry rovnou dva (!) včetně kopie Neilovy žádosti.

Ze tří zasedání zastupitelstva obce Poříčí

Nejdříve obecně: rádi bychom zopakovali něco, co je asi třeba neustále opakovat, pokud by někdo z veřejnosti v budoucnu něco namítal proti kameře, že si ji nepřeje mít natočenou na něho/ní, když chce něco říkat. Kdysi nám jedna právní kancelář udělala analýzu: "Funkce člena zastupitelstva je funkcí veřejnou, tedy projevy učiněné v rámci výkonu funkce nelze považovat za projevy osobní povahy, na které by se vztahovala ochrana osobnosti podle paragrafu 84 NOZ. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 03. 2012, č.j. 8A 316/2011-47, nelze za projevy osobní povahy považovat ani projevy soukromých osob, učiněné při zasedání zastupitelstva...z výše uvedeného vyplývá, že máte právo nahrávat si jak zastupitele, tak soukromé osoby, které se v průběhu zasedání zastupitelstva vyjadřují k projednávanému

záležitosti veřejného zájmu. Starosta nepostupoval zákonně, když na Vás zavolal policii."

Dále bychom chtěli připomenout, že zasedání se obvykle konají **o středách od 19:00** v Kulturním domě ve společenské místnosti s šenkem. Oznámeno je to dle zákona minimálně **7 dní před konáním** na nástěnce v Poříčí a na internetu <http://www.obecporici.cz/> (úřední deska on-line).

Kdyby se konalo na obecním úřadě, tak je tam moc málo místa. Pořád ale máme pocit, že pokud jde o dnešní místo konání, že to jaksi není úplně ono. Jak to říci? Totiž ne, že by nešlo o pěkně upravenou místnost venkovského kulturáku s výzdobou po stěnách, která k tomu patří, a přece jen **hlavní dva obrazy** přímo za hlavami zastupitelstva můžou někoho konzervativnějšího pohoršovat, nemluvě o předcích, jejichž vkus by jim asi na jazyk vložil slova *Sodoma Gomora*. Do "rychtářovy sednice", kde se kdysi radní scházeli, by se prostě nehodily. Jeden obraz totiž zobrazuje skleničku tvrdého alkoholu a druhý má erotický podtext- je na něm ženský klín ve třpytivé minisukni.

Škoda též těch sloupů, asi by bylo také nákladné je odstranit - občas totiž brání ve výhledu na všechny radní. Ale to jen opravdu na okraj.

16. prosince 2015

Na toto zasedání se dostavila kromě nás ještě hrstka dalších lidí, včetně dvoupřespolních pánů, jeden byl Angličan, druhý Čech. Tyto osoby jsme uviděli poprvé v životě a nebyli tam, aby nám "fandili", i když se pak odebrali s námi k nám domů na návštěvu. Zúčastnili se jen jako nezávislí svědkové, což nám doporučil jeden policista. Dojem, jaký na ně pan starosta Franta udělal, nespravil, ani když je na konci při odcházení rozlobeně oslovil: "Pokud jste je přišli podpořit, tak jsem smutný!" Spíš ten jejich dojem dovršil. Ze zastupitelů opět chyběl pan Vlasta Vostřel. Ověřovateli zápisu byl pan Radim Bárta a Jiří Rosypal, návrhovou komisi tvořil pan Petr Faltys.

Tentokrát pan starosta dovolil Neilovi vyjádřit se ještě před schválením programu zastupitelstva. Obešlo se to tedy bez konfliktů. Podotýkáme, že nemůže jít ze strany pana starosty o nějakou milost, ale o dodržování zákona, kdy se **i občané smějí vyjádřit k navrhovaným bodům, kterým je i samotné schvalování programu**. Neil chtěl, aby se pan starosta omluvil za všechny minulé případy, kdy v tomto momentu porušoval toto pravidlo právě tím, že veřejnosti nenabízel, aby se k programu vyjádřila, a bez prodlevy ho nechával schválit. V minulosti to totiž způsobilo hodně nevole a zbytečné averze od těch, kteří to nevědí a vědět asi ani nechtěli. Neil si přál, aby se omluvili – bylo by to

zákonitě na místě.

Od jakékoliv myšlenky na omluvu se bez výčitek svědomí a nějaké zodpovědnosti pohotově za všechny ostatní, co mlčeli, odstříhl pan Pavel Boštík, a sice že navrhuje, ať se jede dle programu, nic nového se nevkládá a hotovo. To byla "odpověď" "na Neilův návrh. Ještěže na zasedání nechodí děti. Měly by pěkný příklad nejen, jak se neomluvit, ale ani o nějaké omluvě nerozvádět žádnou řeč. Jak mocná je přitom pokorná omluva, nám vypráví Bible:

Pak mu syn řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi a proti tobě. Již nejsem hoden nazývat se tvým synem. Udělej mě jakoby jedním ze svých nádeníků.‘

Ale otec řekl svým otrokům: ‚Vyneste rychle to nejlepší roucho a oblečte mu je a dejte mu na ruku prsten a na nohy sandály.

A přiveďte vykrmeného mladého býka, poražte ho a jezme a radujme se, protože tento můj syn byl mrtvý, ale opět ožil; byl ztracen, ale našel se.‘ A začali se radovat.

Lukáš 15: 21-24

Neil se již několikrát v minulosti obrátil na pana starostu s dotazem, proč jsou **body na pozvánce** na zasedání po čertech tak **vágní** (prodej pozemku bez čísla parcely, smlouva o poskytnutí dotace bez uvedení jaké dotace a k čemu atd.) a proč, když potřeboval na ně rychlé dovysvětlení osobně na obci, volá na něho policii, protože mu otázku má prý dát **jedině písemně**. Dle zákona by ale na písemný dotaz přišla odpověď **do 30 dnů**, což je již pozdě, jelikož usnesení bude přijato **do 7 dnů** v den zasedání. Paní účetní Adéla Bartošová měla na zasedání hotový jednoduchý názor, že je to ale "váš problém". Ne tak docela.

Zeptali jsme se na to totiž odborníka na otevřenost státní správy a spoluautora InfoZákona č. 106 pana Ing. et Mgr. Oldřicha Kužílka, který nám napsal (zkráceno): "V pořádku to není. Věc je komplikovaná, protože jde o jakousi „šedou zónu“, kdy jádrem je otázka míry konkrétnosti slovního označení bodů jednání...Domnívám se, že podoba, kterou uvádíte, nedosahuje konkrétnosti skutečně zveřejněného programu, a jde tedy o zdánlivé zveřejnění, bez skutečné informační hodnoty, která je účelem zveřejnění programu. Dochází tak k porušení povinnosti podle § 93 odst. 1 zákona o obcích (zveřejnit program), zejména kvůli nepoměru

mezi pojmenováním zveřejněných bodů a skutečným programem. " Srov. analýza na: <http://6b.cz/E34>

Na programu byly dále opět **kompostéry**, které jsou určitě dobrou věcí. Stojí-li 1 kus několik tisíc, občan si doplatí 10 %, zbytek platí Mikroregion. Nešlo to vyjednat levněji? Nevíme. Stojíme ale opět před obecnou otázkou problematiky dotací. Zkrátka kdyby byly nižší daně, zůstalo by víc peněz v kapsách lidí a tito by si koupili ze svého, co potřebují, třeba kompostéry, a nemuseli by nic dostávat "zdarma" či za výhodnou 80% slevu. Dokud tedy existuje systém dotací, do té doby bychom prohloupili, pokud bychom si je nepořídili. Je zde ale riziko, že když budeme jíst něčí chleba (dotace) zdarma, **toho píseň budeme zpívat**.

Technické služby Hlinsko mohou navýšit cenu za svoz **odpadů** dle míry inflace, která je 0,4 %. Vůči občanům obce se tedy v cenách nic neděje, i ve vztahu k obci "jde o kosmetickou záležitost", uvedl pan starosta. Osvobozené od poplatku za popelnici je 3. dítě... I zde se nabízí úvaha, zda vůbec chtít po jakémkoliv dítěti **poplatek za popelnici** a proč je třetí osvobozené a proč ne až čtvrté, páté? Pokud maminka používá jednorázové pleny, produkuje obvykle to nejmladší (třeba 3. dítě) víc odpadu než starší děti, které plínky již nepotřebují. A co třeba to dělat opačně? První dvě děti by byly od poplatků za virtuální popelnici osvobozené a za třetí už by se muselo platit.

Dále se schválil prodej obecního pozemku č. 69/3 v Mladočově do vlastnictví pana Z. Boštíka (pod garáží pana Zdeňka)

Stočné v části obce, kde je kanalizace, činí **29,81 Kč za m³** (konečná cena).

Zastupitelé evidentně nemají "chuť komunikovat" s Dudmanovými. Máme za to, že zastupiteli by se neměli stávat lidé, kteří s někým mají či nemají chuť komunikovat. Měli by naslouchat a věcně reagovat. Správní řád říká, že: § 4 (1) *Veřejná správa je službou veřejnosti.* § 7 (1) *Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně.*" Zákon výše nám jen potvrzuje náš názor na to, co je principem dobré správy.

3. února 2016

Opět jsme se sešli v KD, chyběl pan Petr Faltys. Schválila se třeba **smlouva se Státním fondem dopravní infrastruktury**. Ne, nejde o opravu nějaké cesty po stavbě kanalizace apod. Tuto smlouvu je třeba dát si do souvislosti se stavbou autobusového ostrůvku pod Mladočovem.

Dále obec odhlasovala **zvýšení pronájmu prostorů KD**, protože se prý občas stane, že je třeba nějaké spotřebiče opravit, vznikají zkrátka výdaje. Při této příležitosti se Neil ptal, zda je již postaven ten chladicí box. A ten něco stál. 180 000,- ? Prý že jo, ale že odvádí od tématu. Něco za něco – za větší komfort se musí připlatit. Avšak nikdo nic nenamítá. Majetek či nemovitost se má používat majitelem, nebo mu má vydělávat. Jen nám nejde do hlavy ta neustálá popuzenost, cože se vůbec Neil ptá. Ale pokud se zeptá paní Andulka Faltysová, zda se vymaluje chodba, tak je to dobrá otázka. Dále došla řeč na kanalizaci (viz Kanalizace v Mladočově? Zkáceno.).

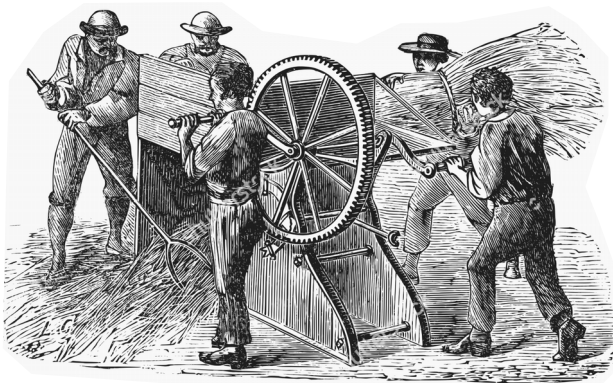
A ještě na závěr: pan Pavel Boštík neví, co je to věcná diskuse, neboť za zasedacím stolem řekl, že Neil je magor, a na otázku, proč přesně je dle něho Neil magor, odpověděl Neilovi, že neví, proč je Neil magor, a ještě se tomu smál. U soudu (viz Ze soudní síně...) se pak tváří velmi uraženě a svědomí ho nehryže a chce po nás 300 000,- mj. za to, že nám prostředí zasedání či určité konkrétní jevy na něm někdy připomněly nešvary ve škole.

23. 3. 2016

Byl úplněk před Velikonocemi. Probíhalo poslední zasedání, o němž se v tomto čísle zmíníme. Proběhlo celkem v klidu. Přítomní byli všichni.

Na program bylo: schválení rozpočtu obce na rok 2016 (přebytkový); žádost různých subjektů o příspěvek (z toho rozpočtu na r. 2016). Příspěvky žádaly různé charity a také například Sportovní klub Poříčí (dostal 7000,-), peníze půjdou na školku Desná (22 050,-), TJ Horní Újezd (20 000,-), myslivci (5000,-), včelaři (2000,-), Spolek archaických nadšenců Sebranice (letos nedostali), Záchraná stanice Pasíčka (také 0,-).

Pan Boštík se ujal slova, že peníze *nerozfofrovávají, jak občas někde zazní*. Sofistickým způsobem nám tak opět podsouval jako již v žalobě, že ho obviňujeme z rozfofrování veřejných

prostředků. Problém dle nás je v tom, že z nějakého

důvodu nepochopil psaný text (Vidle 3).

Málokterý projekt je hrazen z dotací úplně, samotné dotace nejsou peníze z nebe a pokud by obec udělala anketu, zda si občané této obce skutečně přejí, aby obec doplácela třeba jen 10 % na nějaký konkrétní projekt, který nemusí mít zas až tak **široké uplatnění**, třeba by s tím ne vždy souhlasili. Kolik lidí třeba denně nasedá a vysedá na zastávce pod Mladočovem? Kolik vážných nehod se tam již stalo, že jde o “neutěšenou” situaci? Zkrátka pokud by byla anketa s dotazy k tomu, jaké mají občané skutečné problémy, které by určovaly cíl, který je v rámci možností obce realizovatelný, tak autobusový ostrůvek by možná mohl, ale nemusel být na prvním místě.

Jde ale obecně o to, aby se dlouho **dopředu zveřejňoval záměr** a vyvolala se veřejná **diskuse k záměru**, třeba i referendum či anketa. Ne, že se otevírá diskuse k myšlence, **až když** přijdeme na zasedání a slyšíme, že **už se** žádá o dotaci na realizaci projektu a **už se** chvaluje smlouva na zpracování projektové dokumentace.

Žádost o dotaci na výstavbu nové hasičské zbrojnice byla vzata na vědomí. Pan starosta Franta: *“Ministerstvo vnitra vypsalo dotační titul pro všechny jépé dvojky, trojky...žádost byla směřována na dotaci na auto, anebo na stavbu hasičárny.* (Citujeme z videa a moc jsme nepochopili ty jépé, o co vlastně naše obec žádala, asi zkusila žádat o dotaci na obojí). Zatím má obec jen požární garáž v budově obecního úřadu. V krátké době již obec prý dala dohromady studii. Šance je získat prostředky na 50 % celkových nákladů, kraj by “přihodil” snad 10 %. Ale moment! Konkrétní částka nepadla ani jednou. **50 či 10 % z jaké přesné částky?** Z budovy obecního úřadu by pak mohla zmizet ta garáž, které by již nebylo potřeba a mohla by v tomto duchu (bez nutnosti zachovat tu garáž) proběhnout rekonstrukce obecního úřadu - asi aby byl monumentálnější. Hasičárna uprostřed vesnice by prý byla prvním krokem jakési vize s cílovým stavem, který by byl ještě jiný. *“Před ním by byl prostor ještě pro obchodní jednotku, kvalitnější než je dneska obchod U Machů..., máme vize, víme, co chceme a pomalu k tomu směřujeme,”* citujeme z videa pana Bártu. Ano, že někteří zastupitelé vědí, co chtějí, jsme kdysi pocítili na schůzce ke kanalizaci.

A co chtějí lidé? Nevíme, v čem přesně spočívá kvalita obchodu: V kvalitě potravin? Výběru potravin? V moderním interiéru? Příjemné obsluze? Ekonomické životaschopnosti obchodu? Za existence stávajícího obchůdku ale mohou slova pana Bártu vyvolat znepokojivou představu, že obec postaví objekt z veřejných prostředků, který by mohl sloužit také jako obchod (a bude svou novotou

vytěšňovat ten starší, co je plně v soukromých rukou). Pozvat by mohla v té představě do krásného nového objektu nájemce, který bude provozovat obchod, třebaže zde v obci již jeden obchod (tj. objekt i podnikání) je, a to plně v soukromém vlastnictví. Opět je to otázka spíš pro svéprávné občany celé obce (kde chtějí nakupovat, u koho, za kolik, dnes či za 30 let, až budou sami jednou v důchodu), tak hlavně také pro podnikatele, který ví nejlépe, co je pro něho ekonomicky životaschopné.

Neil se tedy ptal: *Vaše vize jiného obchodu...jednalo by se o obecní obchod, nebo jiný?* Odpověď pana starosty byla jako od Chytré Horákyně (video): *“Kdyby pan Dudman poslouchal, žádná vize tady obchodu není, ani obecního, ...a pak druhým dechem částečně potvrdil slova pana Bárty výše:... byl to objekt, pokud jednou bude ..mohl využívat se na potraviny, i na cokoliv jiného, to jste špatně pochopili.”* Potraviny tedy ale nevylučuje. Nevadí, na pouhou vizi má každý právo. Věra: *...Ale vždyť pan Bárta řekl, že je taková vize, obchod, lepší kvality.”* Starosta: *“Ne, žádná vize v této oblasti není. Ta myšlenka lepšího obchodu tady byla před 4 rokama, parcela pro stavbu domu a kdo si otevře u toho obchod....skanzen pana Škeříka před Rančem spíš na parkování před obchodem ”* Kterým? Pana Macha, či obce, či z té vize jednou, až...? Pokud by v obci nebyl v tuto chvíli žádný obchod, tak je ta myšlenka nejspíš správná. Pokud ale ano, potenciální střet (byť jen v rámci virtuálních vizí) zde může být. Níže je odkaz na vizi návsi: <http://6b.cz/2YM>

Pak se schvalovala **smlouva na pořízení projektové dokumentace pro stavební povolení na hasičárnu**. Hlasování se nezúčastnil pan Ing. Arch. Radim Bárta, která působí v Družstvu Stavoprojekt Pardubice a který to bude vyhotovovat. (Alespoň na videu se nám zdálo, že nehlasoval. Nikdo se o tom ale nahlas nezmiňoval, že hlasovat nemůže, protože by byl v konfliktu zájmu. Každému to musí dojít samo.)

Dále - **nabídka České pošty projekt Partner**, obci by dala přes 6000,- Kč na provoz. Obec by měla přes 37 povinností, pošta jen 5 povinností. Kvantita ještě neznamená kvalitu, nicméně nejsme první ani poslední obec, která odmítla nabídku České pošty. Jde o to, že Česká pošta chce zavírat neekonomické pobočky (malé “poštovny”) a jako každý rozumný obchodník ušetřit. V tomto případě tak, že je ale převede na obce nebo soukromníky, postará se jen o doručování. Nyní má dle médií Česká pošta v celé zemi přes 3 200 poboček. Z nich 2 500 v následujících deseti letech převede do formy Pošta Partner...ze své vůle ale pobočky nesmí zavírat z nařízení vlády. Jak to jednou bude, nevíme. Náš názor je, že se prostě mění časy.

Nový územní plán - starosta má sdělit, že obec souhlasí s návrhem zadání územního plánu obce. Pan starosta vyjádřil svůj názor, že obec je ve svém vývoji limitovaná jakousi chybou v zákoně. Existují třídy ochrany zemědělské půdy a půdy I. a II. třídy nesmějí být ani povoleny do územního plánu. Pan starosta naší obce tvrdí, že je to *“opět chyba v zákoně”*, protože se zastaví “rozvoj” obcí a měst. Jenomže co jsou to půdy I. a II. třídy, o jakou třídu jde? O ochrannou třídu! Jde o **nejlepší zemědělské půdy** z hlediska bonity (úrodnost, pěkné rovné, na kterých se dobře dělá) atd. Nejde o “chybu” v zákoně – zákon tyto půdy jenom chrání před... Pokud neochráníme (třeba pomocí zákonů, když už ne zdravého selského) kvalitní zemědělskou půdu, kterou jsme zdědili po předcích a o kterou se budeme starat, můžeme mít sebekrásnější domy a objekty na potraviny, ale otázkou je a bude jaké potraviny. Za posledních 25 let se už tak zastavělo mnoho hektarů dobré půdy, na kterých se pěstují developerské lokality, solární panely, montovny a sklady.

Od “kluka” z venkova bychom takovou mentalitu nečekali. I v pohádkách se zámky proměňují v chatrče, peníze v listí či brambory, ale za nejbohatší na světě je v nich považována **země**. Hokejista Jaromír Jágr (teď hrající za Floridu Panthers) nedávno na facebook napsal: *“Po dlouhé době jsem se byl podívat za našima na poli. (Jsou žně.) Rok co rok táta, máma a strejda (než jsem odešel do NHL, tak i já a sestra) se více jak 50 let dřou na stejných polích (36 hektarů - to je jako 36 fotbalových hřišť). Když jsem se táty zeptal, proč to ještě dělá (je mu skoro 75) a nemá to zapotřebí, řekl mi: Tak, jako si musíš vážit lidí, kteří ti během života pomohli, tak já si zase vážím polí, protože nám pomohly se uživit během těžkých časů. Proto je budu obdělávat, dokud budu moci”*, řekl prý pan Jágr senior.

Pan Svoboda (projektant) v Letovicích dělá údajně dlouhodobě urbanistiku pro obec Poříčí a s

ním a s panem Filipim z MěÚ Litomyšl ze Stavebního odboru otázku územního plánu pro obec pan starosta projednával. Pro zajímavost: *Urbanistika* je obor, který se zabývá prostorovým řešením místa (stavbou sídel) s tím, že latinské *urbanus* znamená “z města”. Opět je možné čerpat dotace na dokument (nový územní plán), který musí být hotov do r. 2020 a občané se mohou hlásit, zda by do něho chtěli něco zakomponovat.

Neil měl na konci tohoto zasedání dotaz, zda nechtějí otevřít téma žaloby pana místostarosty, zda k tomu nechce přímo on něco říci. Přece jen - místostarosta žaluje dva své občany, a to nikoliv ve věci nějaké soukromé potyčky mezi sousedy, ale ve vztahu ke své funkci veřejného činitele, což je přece jen předmětem veřejného zájmu. Pan starosta ale honem prohlásil, že to sem přece vůbec nepatří, co máme my (pan Boštík a Dudmanovi) mezi sebou. A jaksi jen “přes hlavu” mu jen prošel Neilův další dotaz: “A co žaloba starostova?”, protože na to nereagoval. Konec zasedání.

Pohled do zastupitelstva ve chvíli, kdy se Neil ptá, zda pan Boštík nechce něco sdělit ke své žalobě.

Pokud by se někde vyhlašovala soutěž o nejrychleji proběhlé zasedání zastupitelstva, obec Poříčí bychom tam přihlásili a poslali hned několik videonahrávek. Porotě bychom jimi vytřeli zrak.

Co nového od policie? Trestní stíhání zrušeno aneb Kdo jinému jámu kopá

V minulém čísle Vidlí jsme Vás otevřeně informovali, že počátkem listopadu bylo proti Neilovi zahájeno trestní stíhání za údajné výtržnictví spáchané dne 22. 7. 2015 tím, že zajiskřil před Lidovým domem paralyzerem před jednou osobou, která uvedla, že jí to štíplo, a snad svým jednáním pohoršil i další početné občany obce. Slíbili jsme, že Vás budeme o vývoji situace informovat, ať dopadne, jak dopadne, zkrátka Padni, komu padni.

Neil proti tomuto stíhání podal do tří dnů **stížnost** a dodatečně (!) i zvukovou (z diktafonu) a obrazovo-zvukovou (kamera) nahrávku, o které nás původně policie žádala ještě někdy v létě, ale nefungoval nám počítač, a proto jsme ji neposkytli dříve. A ejhle.

Ukázalo se díky nim, že všechno je poněkud jinak. Státní zastupitelství stíhání obratem **zrušilo jako neodůvodněné**.

Domnělý “poškozený” (tedy již bývalý), a sice pan Jan Bartoš (*1950) na jehož výpovědi především bylo stíhání založeno, se ve skutečnosti podle zprávy, kterou jsme obdrželi od policie, dopustil přestupku **křivého vysvětlení**. Podle přestupkového zákona mu hrozí pokuta až 50 000,- Kč. Pokud by pan vypovídal zase ve stejném duchu i v další fázi vyšetřování a až při ní by pravda vyšla najevo, máme za to, že už by to nebyl přestupek křivého vysvětlení, ale trestný čin křivého obvinění.

Neil po zasedání dne 22.7.2015, kde byla velmi napjatá atmosféra, vyšel z Lidového domu, ale ona osoba se k němu přiblížila nezvykle blízko a ohrožovala ho i pěstí před obličejem a chytila ho za zápěstí. Neil na jednání dotyčného jen zareagoval: *Co tady děláš?* (Rozumějte - u něho tak blízko) Přepis nahrávky vypadá dále takto:

J. B.: “A proč seš tady ty?..”

Neil: *Já tady mohu být.*

J.B.: *...aby ne, tak proč tady kecáš tak blbě?.. Nejradsí bych ti tady rozbil držku, že by ses posral ty!..*

Neil: *Proč, proč ty jsi tak agresivní?*

Teprve poté (!) je slyšet, že došlo k jiskření (je slyšet na nahrávce zvuk prskání), nicméně nikoho nezasáhl, nikdo nepadl k zemi a nebyl zraněn.

Nezačal tedy jiskřit “jen tak” bezdůvodně, nešlo o úmyslné napadení, ale o **pouhou obranu**, jednal ve svém zájmu chráněném zákonem, šlo navíc o obranu opožděnou, po které nikdo nebyl zraněn. Domnělý poškozený byl ve skutečnosti sám osobou jednající hrubě a agresivně a nechtěl Neila **dokonce ani poté** nechat být, jak je patrné dále z nahrávky.

J.B.: *Jdi doprdele, ty...!”*

Neil: *“Dáš mi pokoj?!”...*

J.B.: *To víš, že jo, ty?... ”To na mě neplatí, ty!” (čas: 57:37-38)... ”Táhni, odkuds přišel, ty vole...”*

Ať už to byl pan starosta či kdokoliv jiný, kdo zavolal policii s majákem, že tam někdo jiskří paralyzerem a ohrožuje jeho početné spoluobčany, moc tím obci ničeho neušetřil. Spustila se lavina různých vysvětlování a vyšetřování. Postupně se totiž po různých peripetiích obrátilo vše spíš proti stoupencům vedení obce, které spravedlnost začala dohánět. Kromě toho nás totiž policie až letos v únoru informovala, že jednání asi dalších 5 osob z téhož dne (z průběhu a těsně po zasedání v místnosti) vůči nám posoudila jako přestupek k

projednáni MěÚ Litomyšl. Vesměs jde až na dva “nováčky” o “známé firmy”, o některých z nich jsme zde již psali v minulých číslech. **Případné projednávání přestupků občanů obce Poříčí je účtováno, pokud se nemýlíme, naší obci.**

Smutné a ostudné však je, že žijeme v obci, kde musíme mít u sebe diktafon či videokameru nebo mít u sebe nezávislé svědky, abychom už dávno neskončili v chládku v nějaké šatlavě. Moderní technika našťestí přináší mj. také svobodu, objektivitu a spravedlnost. Bez ní by nás do průšvihů dostali ti, kteří jsou podle našeho pozorování sami obětí zaujatosti, dezinformací, domněnek a kteří předjímají dopředu nepřátelský postoj vůči nám, který projevují hrubým způsobem. **Z ostudy lze někdy ušít dost hrubý kabát.** Aneb jak se ještě v Písmu v příslovích 26, 27 říká:

I když se nenávidí za přetvářku skrývá, přece pak veřejně bývá odhalena. Kdo jámu kopá, sám do ní padá; kdo valí balvan, toho zavalí.

Neil necítí vůči nikomu žádnou zášť a je připraven všechny normálně zdravít a podat ruku, přijat omluvu a pak odpustit.

Tip na knihu pro děti od Itala Edmonda de Amiciho: Srdce (1886)

Jak velmi těžké je někdy vědět, kde leží dobro a kde zlo, zda nečiníme někomu příkoří či naopak, zda sami neustupujeme zlým silám. Je někdy těžké pochopit, kdo si zaslouží soucit a pomoc a kdo si má trhouť nohou, protože nás chce jen zneužít. Těžko lze někdy uhádnout, kdo je vlk v rouše beránčím a kdo je ovečka. Je též mnoho krátkých příběhů o nutnosti soucitu a o tom, jak dopředu nesoudit.

Například v roce 1886 vyšel v Itálii obzvláště zajímavý román pro chlapce, knížka pana Amiciho pro děti s názvem *Cuore* (Srdce).

Vypravěčem je malý chlapec. Děj se odehrává o pár let dříve v konečně sjednocené Itálii ve městě Turín na úpatí Alp. Autor popisuje tehdejší sociální rozdíly a tehdejší podmínky života slepých a hluchých dětí, dětí stížených křivicí a nejmenších dětí z opatrovny,

obdoby jakýchsi obrovských jeslí, o slabém hrbáčkoví apod.

Knížka byla přeložena do všech evropských jazyků. Pro nás ji objevil Jaroslav Vrchlický a v roce 1888 se dočkala prvního překladu (v novinách). Je hotovou pokladnicí různých příběhů, které ukazují realitu života, koncentrují vyšší princip mravní. Na obrázku je obálka z českého vydání z roku 1939. Přinášíme zde kratinkou ukázkou:

“Víš, synku, proč jsem nechtěl, abys očistil pohovku? Protože očistit ji, když se tvůj kamarád díval, bylo by takřka totéž, jako mu vyčítat, že ji zašpinil. A to by nebylo od tebe hezké, za prvé proto, že to neudělal schválně, a pak že to udělal oblekem po svém otci, který si jej zamazal při práci se sádrou. A co si člověk udělal při práci, to není špína: to je prach, vápno, a všechno, co chceš, ale ne špína. **Práce nešpiní.** Nikdy neříkej o dělníkovi, který jde z práce: “Je špinavý.” Musíš vždy říci: **“Má na šatech stopy své práce.”** ...

Tvůj otec

Možná by kniha mohla posloužit jedním z možných hledisek i odborníkům na v poslední době probíranou snahu o inkluzi:

“Dnes jsem nebyl ve škole, protože mi nebylo dobře. A tak mě maminka vzala do Ústavu pro děti stížené křivicí, kam šla doporučit domovníkovu holčičku. Ale nedovolila mi, abych vešel do školy...*Nepochopils Enrico, proč jsem ti nedovolila, abys šel dál? Nechtěla jsem postavit přímo ve škole před ty nešťastníky jako na podívanou zdravého a silného chlapce: mají již příliš mnoho příležitostí k podobným bolestným srovnáním...Srdce mi usedalo, když jsem vešla dovnitř...ubohé zmučené kosti! Ubohé ruce, ubohé ochrnuté a zkroucené nožky! Ubohá znetvořená tělíčka!...s přibýváním jejich nemoci se zmenšuje láska jejich okolí k nim, ubohé děti, ponechané o samotě celé hodiny v koutku světnice nebo dvora...špatně živěné a lecky i posmívané...Myslela jsem na hezké, silné a kvetoucí děti, s nimiž matky obcházejí jako by v triumfu, hrdé na jejich krásu...*

Přestupkový zákon a kterak právo svědčí bdělým

Vigilantibus iura scripta sunt. Pro bdělé jsou psány zákony. Necht' si každý střeží svá práva. Obyčejný smrtelník nemá příliš ponětí o novele přestupkového zákona nebo že nějaký starý vůbec existoval. Pokud policie dojde k závěru, že byl spáchán nějaký přestupek, předá věc správnímu orgánu, což znamená Městskému úřadu (Litomyšl), konkrétně na přestupkovou agendu, totiž právníkovi

MěÚ, kterým je Mgr. Pavel Brandejs.

Věc tento může šetřit jako přestupek, nebo ji odložit, nebo přehodnotit jako trestný čin. Může si zavolat nějakého občana či občanku a zeptat se ho třeba:

“Napadla jste paní Horáčkovou?” A ta občanka řekne: Ano. Ano, protože ...si to zasloužila a vůbec ... má blbé kecy!” “No jo”, řekne správní orgán (tj. pan Mgr. Brandejs nebo v jiných městech někdo jiný). “Ale tím jste se dopustila přestupku proti občanskému soužití. Jste ochotná zaplatit blokovou pokutu?”
“Tak jo. Vem to čert.”

Občan(ka) zaplatí blokovou pokutu na místě, nebo poté, co dostane domů písemný **příkaz** k zaplacení pokuty, a má klid. **Nikdo se totiž (kromě třeba soudce, co si spis může vyžádat) nikdy nedozví, zda a jakou zaplatil občan pokutu.** Totiž správní orgán to nesmí nikomu sdělovat, ani starostovi sousední obce.

Pokud se současně někde nachází někdo, kdo je dle správního orgánu nějakým přestupkem poškozen (materiální újma), tento ho vyzve, aby se hlásil o svá práva na náhradu škody, bude-li podezřelý nakonec uznán právoplatně vinným.

Někdy se cítí být někdo poškozen možným přestupkem a musí se o **své právo přihlásit sám**, není jim automaticky uznán jako poškozený (kdo je či není poškozený se ukáže třeba až později). Muže se k celému řízení přidat pomocí tzv. *adhezního řízení*, slovo adhezní znamená, že se “přilepí”, “vetře” neboli “přifaří” k celému procesu jako “**poškozený**” - stává se tak výjimečně on pak **účastníkem řízení**. Jen on, pro ostatní zůstává proces tajný- alespoň ze strany správního orgánu, co musí mlčet a neposkytovat nikomu třetímu informace, dokonce ani manželce, která by třeba chtěla zjistit, co ten její starý zase provedl.

Může být coby možný poškozený po celou dobu on sám či jeho právník (nebo oba) přítomen výslechům a nahlížet do všech spisů, pořizovat si či vyžadovat kopie, vyjadřovat se ke všemu. Nikdo na něho nevezme židli.

Žádost o náhradu škody coby poškozený musí ale učinit sám, “vyčíhnout si”, kdy se nějaký přestupek, kde by on mohl figurovat jako možný poškozený, vůbec navrhuje a projednává, jelikož zaplatí-li obviněný blokovou pokutu či příkaz, celý proces končí, uzavře se a vše zůstává utajeno a již do procesu nemůže nikdo vstoupit se žádostí o náhradu škody. Zkrátka právo svědčí bdělým, nebo-li *vigilantibus iura scripta sunt*.

Náhradu škody může žádat leda tak u soudu, k němuž ale stejně často správní orgán odkazuje ale i tak, zejména chce-li někdo nějaké bolestné, které se objektivně stejně těžko přesně vyčísluje.

Nevýhodou přestupkového zákona (starého, který platil do října roku 2015) je, že **do roka** ode dne spáchání přestupku (není-li to odloženo či překvalifikováno) musí vydat správní orgán **rozhodnutí** (česky jinak řečeno “rozsudek”, ale “rozhodnutí” nezní tak strašidelně) o trestu (pokutě), nebo že k žádnému přestupku nedošlo. Pokud se to nestihne, nikdo nemůže být potrestán. Podle novely má na to roky 2. Pokud ale došlo k nějakému přestupku před říjnem 2015, řeší se to dle starého přestupkového zákona.

Obce v okolí Litomyšle nedostávají od města Litomyšl seznam hříšníků, ale prý jen fakturu (bez udání jmen) za projednání přestupků občanů příslušné obce, kterou příslušná obec musí uhradit ze svých veřejných prostředků.

Další zajímavost: **Zákon o střelných zbraních a střelivu** v ČR je sice jeden z

nejliberálnějších na světě, ale současně má přísná, ale rozumná pravidla. Tak například za **nespolehlivého** (§ 23) se označuje ten, který: Spáchá trestný čin. Nebo který je **jednou** přistižený v autě poté, co pil. Nebo který **za tři roky** spáchá **víc než jeden přestupek**, třeba proti občanskému soužití. “Nespolehlivý” znamená, že mu na nějakou dobu seberou nebo vůbec nevydají “zbroják”, který se musí co 5 let obnovovat.

Věříme ale, že situace se v Poříčí uklidňuje, protože pokud ne, a pokud by třeba začalo platit “tři a dost”, mohla by se obec začít pomalu ohlížet po dotačních titulech spíš než na novu hasičárnu na stavbu obecní šatlavny.

Co s pomluvami

Nekontrolovatelné klevety a vyloženě zlé pomluvy, které jsou ještě horší, ničí důvěru v obci a škodí hlavně těm lidem, kteří je vytvářejí a šíří. Zajisté to není nic příjemného pro osobu, o které se řeči vedou, ale tento nic zlého nečinil, a tudíž mu v důsledku neublíží.

Pomluva v zásadě znamená vytvářet lži (úmyslné nepravdy), které škodí něčí pověsti. Šíří se často ústně, tlumeným hlasem, což je na tom nejhorší a zbabělé, jelikož pomlouváná osoba to neslyší a nemůže se proto bránit.

Rád bych se poradil s někým moudrým, nicméně o tom, co si s určitými druhy klevet nebo pomluv počít, si myslím, že...totiž když slyším nějakou novou informaci, která vyznívá pro někoho úplně špatně a mohla by vrhnout stín na můj názor o něm, kterého se to týká, neberu ji vážně. Ledaže si mohu nějak zjistit, jestli je to pravda, a i poté, pokud na tom šprochu je pravdy hodně, snažím se vcítit a pochopit, proč se tak asi stalo.

Raději se spíš zeptám toho, kdo mi něco pověděl, kde to slyšel, a tento by se se mnou o to měl podělit. Jinak takovou zprávu nešířil s čistým svědomím. Pro mě je pak jinak těžké si takovou zprávu ověřit. Zvážil bych i, zda nezajdu a nezeptám se té osoby, o které se něco nekalého povídá, přímo, jak to je. Zaprvé proto, aby dotyčný vůbec věděl, že se o něm něco šíří, a kdo to šíří, a zadruhé, aby měl možnost mi to osobně vysvětlit nebo se vůči tomu začít nějak bránit.

Kdysi mě rodiče s mým bratrem dvojčetem posílali na mši do kostela Spojené reformované církve (*The United Reformed Church*), kde mě vždy velmi upoutaly různé příběhy, které nám kněz vyprávěl, a tak vím, že v Písmu se toho v tomto smyslu píše hodně. Tak třeba:

Bratři, nepomlouvejte jedni druhé. Kdo pomlouvá nebo soudí svého bratra, pomlouvá a soudí Zákon.

Pokud soudíš Zákon, přestal jsi být plnítelem Zákona a stal ses jeho soudcem. Jakub 4:11

Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespráhneš se se svévolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem. Exodus 23:1

"Utrhač, kudy chodí, vynáší důvěrnosti, nezaplétej se tedy s mluvkou.
Příslaví 20:19

Proradný člověk vyvolává sváry a klevetník rozlučuje důvěrné přátele.
Příslaví 16:28

Nevydaš proti svému bližnímu křivé svědectví.
Exodus 20:16

Kdo skrývá nenávist za zrádné rty, i ten, kdo šíří pomluvy, je hlupák. Příslaví 10:18

Škodícího jazykem bližnímu svému tajně, tohot' vytnu; očí vysokých a mysli naduté nikoli nebudu moci trpěti.
Žalm 101:5

Neil

Případ Pokousaná ruka

Máme věřit tomu, že Neil je jakýsi blázen, co pokousal Rosypala, jak se možná říká po obci či jinde? O tom, za jakých okolností došlo k zakousnutí se do pana Rosypala, jsme psali v letním čísle Vidlí roku 2015. To, že Neil kousnul pana Rosypala, nikdy Neil nepopíral a neměl důvod se o tom nezmínit sám od sebe a z dobré vůle ani při vysvětlování na policii, kterou jsme tenkrát v červnu sami museli zavolat. Na potření se nám to podařilo.

Pan Rosypal si večer téhož dne stěžoval na policii, že byl pokousán, že šlo o napadení veřejného činitele. Svě vysvětlení pojal kromobyčejně stručně, v podstatě popsal, že po zasedání zůstali v místnosti už jen sami zastupitelé s Neilem. Ten prý vylezl na stůl, cosi křičel a sám z něho z neznámého důvodu spadl. Pan Rosypal mu chtěl laskavě pomoci vstát, ale Neil se k němu naklonil a zničehonic ho kousnul. Poté pan Rosypal ihned budovu opustil.

I stalo se, že Neilovi přišel od správního orgánu MěÚ úřadu v Litomyšli tzv. příkaz, ať zaplatí pokutu 3000,-, protože jen tak bezdůvodně kousnul pana zastupitele Jiřího Rosypala. Víc k tomu napsáno konkrétněji prakticky nebylo, například dokument nerozvíjel úvahu, proč ho měl vůbec kousnout.

Pokud občan s příkazem a jeho odůvodněním souhlasí, zaplatí a je ticho po pěšině a může zatloukat, nebo mluvit pravdu, zda dostal, nebo nedostal pokutu za přestupek. Pokud ale nechápe, proč ho vůbec někdo viní z přestupku, a nechápe, proč by měl zaplatit pokutu za čin, který byl **pouhou obranou**, podá asi proti příkazu do 15 dnů tzv. **odpor**. Stačí napsat jedinou větu: " *Proti příkazu vznáším odpor, protože... nesouhlasím s jeho obsahem.*" Takto to učinil Neil. A proces (řízení) začne nanovo. To, co pak začne, bychom si dovolili přirovnat k jakémusi "minisoudu".

Jako minisoud to zde popisujeme proto, protože ten podezřelý může navrhopvat, koho má správní orgán (kterým je prakticky jen osoba městského právníka pana Mgr. Brandejse) ještě předvolat jako dalšího svědka, a podezřelý mu může sám klást otázky. Může sám předkládat jakékoliv důkazy o své nevině, i když v tomto případě jde spíš o to, aby mu **naopak správní orgán prokázal jeho vinu**.

Částečně je to vážně zábava a částečně i "vopruz" sedět od 8:00 do 16:00 odpoledne v podkrovním kamrlíčku vily MěÚ Litomyšl a poslouchat správním orgánem předvedené svědky (pan místostarosta, starosta, jeho bratr atd.) Pan Rosypal se také stal účastníkem řízení jako

“poškozený” jen díky tomu, že Neil podal odpor (a proces se neukončil), a že stihl do toho vstoupit se svým právníkem dr. Nádvoříkem z advokátní kanceláře dr. Mitroviče. Kdyby Neil zaplatil, už by bylo pozdě. Neil právních služeb nevyužíval.

Bohužel je verze veřejného činitele pana Rosypala v rozporu s výpovědi jiných svědků a také samozřejmě s verzí Neila či Věry. Celou věc pěkně dokresluje i kamera a diktafon. Opakujeme důrazně: Pozor! Spor není o tom, ZDA ho kousnul, ale PROC.

Neil má za to, že se správní orgán nachází v důkazní nouzi. Jedinými domnělými “svědky” jeho údajného úmyslného napadení pana Jiřího Rosypala kousnutím zůstali už jenom sám Jiří Rosypal a jeho soused ze Zrnětína František Bartoš. Jejich svědectví jsou však plná rozporů, a tedy nedostatečně přesvědčivá.

Tak například pan starosta v létě vypověděl (dle policejního protokolu), že dne 17.6. 2015 v podstatě *nic neviděl, žádný konflikt, ani fyzické napadení*. Při výpovědi teď v lednu řekl, že prý viděl, že Neil **v polosedě náhle skočil, kousnul a pak odskočil**. Neil si realnost něčeho takového neumí dost dobře představit, zvláště když v obou rukách ještě něco držel. Škoda, že pana starostu nepožádali o názorné předvedení. Pan Rosypal zase loni v létě vypovídal, jak se Neil k němu náhle jen **nahnul** a kousnul. V protokolu z poslední výpovědi Jiřího Rosypala se uvádí: *“Na dotaz správního orgánu, jak mohu vysvětlit, že v den události jsem na policii uváděl, že pan Dudman mě kousl poté, co spadl ze stolu, a nyní uvádím, že v místě, kde byl na zemi, žádné stoly nebyly, odpovídám, že spadl dvakrát a vzdálenost mezi těmi místy není velká, tak do tří metrů.”* **Ta vzdálenost je ale mnohem větší, dost velká na to, aby přemístění jeho a Neila do jiné části místnosti stálo za zmínku policejnímu orgánu už při prvním výslechu** (a video to zachytilo). Ostatně jeho syn Tomáš Rosypal správně bezelstně uvedl, že *“z nějakého důvodu” se Dudman a celá ta skupina “přemístili” do levého rohu k oknu z pohledu vstupních dveří*. *Jak se tam pan Dudman dostal, už taky opravdu nevím.*

Otázkou je, proč Jiří Rosypal tuto skutečnost, jako je přemístění Dudmana a celé skupiny, jejíž byl součástí, do druhého rohu a také to, že se ocitl na zemi podruhé, neuvedl již při prvních výsleších. [?] Jde totiž o ten **důvod přemístění**. Za jakých okolností se a z jakých důvodů se do druhé části místnosti vůbec pan Jiří Rosypal dostal a co tam pohledával, když Neil chtěl, aby mu dali pokoj a zavolali policii? Je vyloučeno, aby Neil sám zvládl skupinu (včetně pana Rosypala) nahnat do opačného rohu - sám tam totiž před nimi ustoupil, ale nedali mu pokoj, jak již uvedl a jak již zachytilo video.

Moderní prostředek, jako je diktafon, který ten, co se ho zmocnil, nevypnul, nahrál, jak se diktafon (spolu s tou osobou, co se ho zmocnila) vzdaluje od nešťastníka, kterému patřil – hlas jeho majitele totiž začíná být nahráván jako by zdáli, a je tedy slabší.

Nám osobně je zřejmé, že celý případ je některými lidmi zbytečně zkomplikovaný, a proto dosud nerozřešený. Ani po několika měsících od podání odporu neobdržel Neil od správního orgánu vůbec žádnou informaci o výsledcích šetření. Nemůžeme ale nic předjímat, ani k tomu tedy napsat další podrobnosti. Rádi se však k tomuto tématu vrátíme v dalších vydáních čtvrtletníku.

O pravdivých a nepravdivých údajích

Počátkem srpna 2015 poslal JUDr. Denis Mitrovič z kanceláře se sídlem v Týništi nad Orlicí v zastoupení 28 občanů obce Poříčí a osady Zrnětína na policii v Litomyšli trestní oznámení, že prý jsou ve Vidlích číslo 3 (Léto) nepravdivé údaje, pomluvy, které poškozují jeho klienty atd. Když jsem byla na policii někdy v létě tedy předvolána k podání vysvětlení, hořela jsem zvědavostí, o JAKÉ nepravdivé údaje se jedná. Ale zase nic. *Když oni nám udělali to, co vám*”, říkal pan policista. Prostě tady jsou Vidle s nepravdivými údaji, tak to šetřte. Takže jsem odešla ze stanice, aniž bych jim mohla podat jakékoliv vysvětlení, což jistě chápali. Mám-li totiž něco vyvracet či obhajovat, vysvětlovat, musím vědět konkrétně, CO PŘESNĚ. Pozvali si k výslechu tedy postupně 28 občanů naší obce a po asi dvou měsících měli konečně nashromážděný “spisový materiál” (asi 10cm tlustá složka!). Měla jsem obavu, že to budu muset číst, ale našťastí rozumný pan policista z toho pro svou potřebu vydestiloval to hlavní na pouhou A4 a kroutil nad tím, co druzí považují za “nepravdivý údaj”, hlavou, občas nadzvedává prave předloktí a nechává je ho lehce dopadnout na stůl. A o jaké nepravdivé údaje šlo? Držte se!

1) Někdo z občanů si prý třeba stěžoval, že jsme prý úmyslně **uvedli příliš vysokou částku za realizaci revitalizace, než je pravda, takže to prý úmyslně působí tak, že obec mrhá penězi**. Ono je to tak: obec ve svých novinách pro jistotu neuvádí žádnou částku, leda **kdo** to financoval a z kolika **procent**. Do policejního protokolu jsem uvedla toto: Ve Vidlích uvádíme, že stála celkem 1 242 391,7 Kč. Jak jsme k částce přišli? Přímo od obce. Na zasedání dne 2. dubna 2015 mi pan starosta na dotaz, kolik bude revitalizace stát, odpověděl, že okolo 980 000,-, ale že neví přesně z hlavy, ať se stavíme na obec, že nám k tomu dá přesné podklady. Manžel se na obec stavil a ofotil si tam dokument, který mu

obec sama předložila a kde je uvedená částka 1 242 291,7 Kč. (Jeho kopie v příloze) Pokud se pan starosta zmínil na zasedání v dubnu či policii o částce nižší (okolo 980 000,-), je pozoruhodné, že zrovna toto číslo odpovídá zhruba 70 % té vyšší částky, přičemž 30% doplatek bývá běžná částka, kterou musejí subjekty v případě čerpání dotací obvykle doplácet. Mohlo jít tedy pouze o částku, jakou pokryjí dotace. Je tedy otázkou, z čeho vychází samotný pan starosta a čím své tvrzení dokládá, jak mohlo vzniknout toto zmatení. (?) V každém případě ale tímto odmítáme jakékoliv podezření, že jsme úmyslně uváděli nepravdivý údaj, abychom vzbudili pocit, že šlo o předraženou záležitost. Uvedli jsme pouze přesně to, co nám bylo předloženo samotnou obcí. Pokud zná někdo jiné číslo, rádi ho zveřejníme, ale žádné jiné k dispozici nemáme.

Koneckonců i kdyby částka byla skutečně nižší, ještě to pořád neznamená, že by si čtenáři stále nemohli klást otázku, zda došlo k efektivnímu využití veřejných prostředků a zda byla revitalizace v naší už tak zelené vesnici vůbec potřebná, zda bylo potřeba utratit jedinou korunu, ať už z obecního rozpočtu či z dotací.

2) Dále prý není pravda, že obec porušuje tiskový zákon. No, nebudeme to zde ve Vidlích dále rozmazávat, policejnímu orgánu jsme pouze doložili kopii dokladu z Krajského úřadu, který potvrdil naše podezření z porušování tiskového zákona ze strany obce Poříčí, s nímž bylo zahájeno správní řízení.

3) Dále někomu z těch 28 osob vadilo, že jsme nazvali zastupitelé **“chudáky malými”**. Do protokolu jsem uvedla: **“Chudáci malí”** - nazvali jsme je takto podle našeho názoru ještě vlídně, tedy jen **“chudáky malými”**, čímž jsme pouze poukázali na jejich **nekompetenci** (s uvedením přesných

REVITALIZACE ZELENÉ V OBCI POŘÍČÍ U LITOMYSLE

KRYCÍ LIST ROZPOČTU

SO 01- SADOVÉ ÚPRAVY		Rozsahový materiál	Práce a dodávky	Ostatné práce	Přesun hmot	REKONSTRUKCE TRÁVNÍKŮ	ZALIZENÍ TRÁVNÍKŮ - KVĚTNATÁ LOUKA	Celkem Kč
SO 01.01	U PODHÁJKU	51000,00	50584,10	22863,00	9460,50	45079,3	0,00	178986,9
SO 01.02	PROSTRANSTVÍ PŘED KD	62325,00	42621,10	17043,00	7208,00	0,00	0,00	129197,1
SO 01.03	OKOLÍ KD	27986,00	31258,70	15571,50	4896,00	0,00	0,00	79711,2
SO 01.04	FARA MLADOČOV	60330,00	53702,60	16473,00	7752,00	28473,91	0,00	166731,5
SO 01.05	OKOLÍ KŘÍŽE MLADOČOV	20260,00	35187,20	7956,00	2976,00	0,00	0,00	66378,2
SO 01.06	OKOLÍ KAPLE ZRNĚTÍN	45170,00	46419,70	20896,00	6767,50	0,00	0,00	119243,2
SO 01.07	PROSTRANSTVÍ NAD OBÚ	62986,00	94345,00	45426,00	15002,50	0,00	49799,4	267539,9
SO 01.08	OKOLÍ KŘÍŽE ZRNĚTÍN	6780,00	7926,00	3120,00	1156,00	0,00	0,00	18982,0
VRN								0,0
celkem bez DPH								1626778,8
DPH 21%								215621,7
CENA CELKEM (vč. DPH)								1842399,7

důvodů). Obrat **“chudáci malí”** byl ve Vidlích uveden v souvislosti s projednávaným bodem nazvaným **“Otázka tlumočení cizích názorů a role pana Jana Krejčího st. při uzavření školy v Mladočově ve 2. pol. 70. let 20. stol.”**

Pan starosta si stěžoval až na zasedání, že neví, jak má na to vůbec reagovat, jak věc **“uchopit”**, že jde o dávnou dobu atd. Stěžovat si až na zasedání na to, že žádosti neporozuměl a neví, jak má na ní reagovat, je pozdě a jde o hloupou **“dětinskou”** výmluvu. Pokud žádosti či něčemu nerozuměl, měl na žádost reagovat a odepsat nám zpátky, čemu přesně nerozumí, abychom mu pomohli cokoli doplnit, co není jasné. Proto tedy ti **“chudáci malí.”** Cílem tohoto našeho označení zastupitelů nebylo jich vědomě zesměšnit, nýbrž v podstatě ještě vlídným způsobem poukázat na onu (možná spíš předstíranou) nekompetenci či neochotu se žádostí vůbec zabývat.

4) Dále tam byla otázka těch **“užitečných idiotů”**. Vysloveně bylo ve Vidlích uvedeno, že si **vážně nepřejeme nikoho urazit**, ale že nevíme, jak jinak přítomně brát. Neil volal o pomoc a nikdo nevolal ani policii ani po nastolení klidu. Když se nyní mají někteří z nich zpovídat (nebo se již zpovídali) z přestupku, není vyloučeno, že si zrovna sami nepřipadají zrovna nejchytřejí. My bychom si tak aspoň nepřipadali. Pokud se ale někdo cítí být námi osobně poškozen, nevíme, jak přesně, když jsme nikde neuváděli 28 jmen lidí - některé ani dle jména neznáme. Jak mohou navíc čtenáři Vidlí, kteří na onom zasedání nebyli, vědět, kdo tam všechno přesně byl a kdo se může cítit být nazván idiotem (užitečným)? Je to stejné úsměvné, jako když primář Sova na žádost sestřičky uražené výrokem o hloupé poletující holubičce, žádá, aby se ji **“přede všema”** doktor Štrosmajer omluvil. **“A on Vám to řekl přede všema?”**, ptal se dr. Sova. Ptáme se tedy, kde je těch 28 jmen ve Vidlích č. 3, které jsme údajně nazvali přede všema užitečnými idioty?

5) **Starosta – přirovnání s Hitlerem.** Po bližším prozkoumání kontextu je zřejmé, že jde pouze o shrnutí nějaké obecné zásady, v žádném případě nejde o přímé srovnávání dvou osob – pana starosty a Hitlera. Šlo nám jen o **analogii dvou totožných neutrálních jevů (být zvolen lidmi)**, které mají společné dvě netotožné osoby (Hitler a starosta). Dvě osoby (pan starosta Bartoš a Hitler) byly obě demokraticky občany zvoleny, to je to jediné, co mají společné. Obecný závěr je: Pokud byl nějaký politik demokraticky zvolen občany, není to ještě nutně absolutním pádným důkazem toho, že se nedopustil, nedopouští (či nedopustí) nějaké nepravosti, že ho lidé opravdu dobře znají, že ho budou volit i příště a že čas neodhalí jiné skutečnosti. To proto máme demokracii a aktivní občany.

Vzala jsem pak červenou tužku a začala si text svého vysvětlení opravovat. Pan policista první výtisk protokolu o podání vysvětlení vyhodil s tím, že je to jeho češtinářská ostuda. Já si ale vážně myslela, že chyby v textu jsou jen nedopatřením, překlepem a omylem. A že prý ne, že vážně neví, kde na konci slovesa má být *i* nebo *y*. Tak jsem mu pověděla, že to přece není možné, že policisté musejí umět česky perfektně, vždyť jak by k tomu přišel vězeň, když na čarce ve větě závisí jeho život. Vzpomínáte si možná ještě z češtiny: **Pověsit, ne pustit. Pověsit ne, pustit.** Je fér říci, že pan policista si zaslouží uznání – už proto, že si musel trpělivě vyslechnout tolik občanů z Poříčí...Co bylo více v tom 10cm spisu ale netuším.

Jsou Velikonoce a ani od policie ani od správního či jiného orgánu jsme neobdrželi k věci žádnou další zprávu, obvinění či žádost o podání dalšího vysvětlení apod. Už je to prostě vážně dávno, co jsem tam byla.

Ze soudní síně ve Svitavách (místostarosta Pavel Boštík vs. Dudmanovi)

Máme za to, že je v zájmu veřejnosti vědět, že její dva zastupitelé (veřejní činitelé) žalují dva občany své obce v přímé souvislosti se svou funkcí. Jak jsme se snažili vysvětlit již v minulých vydáních Vidlí (4. a 5.), na konci léta jsme obdrželi 28 předžalobních výzev s tím, že do čtyř pracovních dnů má přistát v poštovních schránce klientů dr. Mitroviče poštovní poukázka na peníze. Celková částka překračovala **13 milionů korun.** Jak **nevybíravé silácké gesto**, že? V dopisech bylo uvedeno, že ve Vidlích číslo 3 jsou

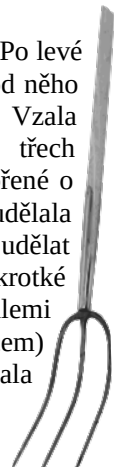
prý nepravdivé údaje, které jeho klienty poškozují. Bohužel poněkud asi opomenul uvést, **o jaké** konkrétní údajně nepravdivé údaje se vůbec jedná. Zkrátka “*Škodiš, neřekneme přesně jak, naval rychle prachy, nebo o ty peníze budeme žádat u soudu.*” Po opadnutí stresu jsme akorát uvažovali leda tak nad nápadem některých lidí poslat panu starostovi papírové bankovky z papírnictví, které by mohl rozdělit mezi své skalní příznivce. Jistě by je nerozfofroval a pokud by to nestačilo, tak by jim je mohl namnožit na obecní kopírce.

Někdy v listopadu loňského roku jsme tedy nakonec obdrželi pouze dvě žaloby (na náhradu nemajetkové újmy) od Okresního soudu ve Svitavách, a to od pana místostarosty Pavla Boštíka (žádal částku již značně nižší - **jen 300 000,-**) a od pana starosty Františka Bartoše (**jen 500 000,-**). Konečně jsme se tedy dozvěděli, co přesně považuje druhá strana za údajně “nepravdivé údaje”.

Na tu první žalobu jsme měli odpovědět písemně do 10 dnů, na druhou do 2 měsíců. Naše vyjádření k žalobě pana Boštíka mělo 9 stran a seznam 18 důkazů, naše vyjádření k žalobě pana Františka Bartoše mělo stran 26, dále seznam 23 důkazů a asi 4 stránky dalších poznámek. Chápejte prosím, že pokud bychom věděli, že jsme uvedli nepravdivý údaj, ihned bychom se v následujících Vidlích omluvili, aniž by nás o to někdo musel žádat. Nemůžeme se ale omlouvat, když nevíme věcně za co. **Omluvu v žalobě ale stejně nepožadovali. Pouze peníze.**

Na 14. března 2016 bylo nařízené jednání ve věci žaloby pana Pavla Boštíka. (Pokud jde o nějaké jednání ve věci žaloby pana Františka Bartoše, ani do Velkého pátku jsme neobdrželi žádnou pozvánku s datem k nějakému jednání.) Kupodivu jsme tu noc před tím spali dobře, třebaže zítra jsme měli jít někam, co bylo vskutku k nevíře. Věře se akorát zdál před soudem ošklivý sen:

Vstoupila jsem v tom snu do chléva. Po levé straně byl ustájen malý býček a vlevo od něho u stěny byli dva potkani. Vzala jsem tedy vidle o třech hrotech, co byly opřené o stěnu vpravo, a udělala to, co jsem udělat musela – oba krotké potkany jsem vidlemi (prostředním bodcem) propíchlá. Konala

jsem tak z milosti rychle. Adrenalin mi dal do žil odvahu, abych je opravdu bez váhání a důkladně “dodělala”. Na psychické úrovni projel bodák mým vlastním srdcem a hrůza z činu se mi vlila do vlastního krevního oběhu. Bylo po nich.

My sami nevyužíváme služeb žádného právního zástupce. A tak jsme se sami to ráno 14.03. vydali do jámy lvové, totiž na Okresní soud ve Svitavách, který má sídlo ve starobylé vile po jednom německém továrníkovi. Hned po příchodu nás prověřila justiční stráž (jako na letišti).

Není zde prostor pro otištění celé žaloby (ale kdo by měl zájem, rádi mu jí poskytneme k dispozici), přinášíme zde aspoň malinkou ukázkou z našeho vyjádření, abyste si mohli udělat o žalobě obrázek (*kurzívou*, tedy skloněným písmem, jsou psána klíčová slova ze žaloby, zbytek je naše vyjádření):

Rozfofrovává veřejné prostředky. Nikdy jsme neprohlásili, že pan Pavel Boštík mrhá veřejnými prostředky a ani po prozkoumání textu z něho nic takového nemůže vyplývat. V textu je použit obecný obrat “člověk”. Šlo pouze o obecné zamýšlení a prosté vyjádření naší občanské starosti o budoucnost, aby případná možná stavba kanalizace v malinké osadě Mladočov byla ekonomicky zodpovědnou záležitostí, aby se obec případně na dlouhou dobu zbytečně nezadlužila. Vzhledem k tomu, že nejsme zastupiteli, kteří o věcech rozhodují, nemáme jak jinak tyto své obavy obecně vyjádřit jinak, než v opozičním věstníku (důkaz str. 13, Vidle 3), zvláště když se obec nemá k diskusi s občany. Nejde o žádné obvinění pana Pavla Boštíka, že rozfofrovává veřejné prostředky, pouze si to on takto mylně vykládá. Kterýkoliv občan si někdy nemůže klást zpětně pouhou i rétorickou otázku, zda realizace jakéhokoliv projektu v minulosti (či v budoucnosti) znamenala vždy efektivně utracené prostředky, aniž by někoho tímto rovnou někdo hned obviňoval, že rozfofroval veřejné prostředky.

Přirovnání k hodnému strýčkovi, kocourovi, který tajně slízl smetanu.

Jde o tvrzení hrubě vytržené z kontextu. Ve skutečnosti jsme byli maximálně znechuceni tím, že přestože došlo k napadení Neila, který byl zraněn a velice rozrušen a Věře tam jedna paní vytrhla mobil z ruky, aby dle slov paní, co tak učinila, nemohla volat policii (*Ty nebudeš volat policii*), na venku ji druhá paní začala bít do zad, takže se telefonát s policií přerušil...se ještě usmívá.

Náš komentář, že vypadal jako kocour je spíš dokonce eufemismem, vlídným způsobem vyjádřeno morálně pochybné jednání pana Boštíka, co mohlo být vyjádřeno nějakým skutečným ošklivým pejorativem. Kdo by očekával, že se bude ještě spokojeně usmívat, přestože je jeden občan velice rozhořčen jednáním druhých občanů, přestože došlo k naší újmě a policie to odeslala k projednání přestupků?

Zveřejnění osobních fotografií bez souhlasu.

Veškeré fotografie pana Boštíka nejsou z jeho soukromého života, z jeho kuchyně apod. Jsou pořízeny jedině na obci či někdy na zasedání, v soukromí s ním nepřicházíme do kontaktu. Nijak jsme s nimi nemanipulovali, použili je přiměřeným způsobem a pouze zobrazují realitu, která nemá soukromý charakter. V žalobě je uvedeno, že jediným účelem je zcela jistě zesměšnění v očích veřejnosti. Čestně prohlašujeme, že jediným cílem zobrazení fotografií ve skutečnosti bylo podávání informací, které nepřesahují rámec objektivitu. Byla to detailní zpráva pro veřejnost. Jakékoliv výroky v textu jsou autentické (protože si vše nahráváme na diktafon či video), výroky nemají charakter soukromého sdělení a jsou důležité pro pochopení kontextu podávané zprávy, jejichž zveřejnění je ve veřejném zájmu, zejména naší obce. I komunální politik je osoba veřejně činná a musí počítat s vyšším stupněm kritiky. Pokud snad ale někomu připadá k smíchu fotografie, na níž se pan místostarosta usmívá i po tak závažném konfliktu, k němuž došlo po zasedání, nejsme původcem tohoto zesměšnění my, ale někdo či něco jiného, třeba svobodný výklad čtenáře. Nejnovější občanský zákoník říká: § 89 Podobizna nebo zvukový či obrazový záznam se mohou **bez svolení člověka** také pořídít nebo použít přiměřeným způsobem též k vědeckému nebo uměleckému účelu a pro **tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství**.

Funkci vykonává 25 let a kdyby platilo, co o žalobci zveřejnili žalovaní, nebyl by zcela jistě opakovaně občany volen. Jde o irrelevantní závěr, který je jen argumentačním klamem (*logical fallacy*), který bývá oblíbenou součástí politiků a manipulátorů. Je to stejné, jako kdyby MUDr. David Rath řekl, že žádné úplatky nebral, protože kdyby tomu tak bylo, tak by se jistě nestal hejtmánem.

Nelze nic předjímat, protože rozhodnutí (rozsudek) bude pronesen až 20. dubna 2016 (nemusíme u něho už ani být přítomni), nicméně si dovolíme zveřejnit, že **soudní případ se pro pana žalobce ale nevyvíjí vůbec příznivě**, o čemž svědčí to, že už na prvním jednání (a byly jen dvě) pan předseda (samosoudce) sdělil to, co pak bylo

zaprotokolováno v tomto znění:

Soud poučil žalobce ve smyslu ust. § 118 a o.s.ř. o tom, že z prozatím předložených listinných důkazů nevyplývá, že by byl žalobce natolik uražen ze strany žalovaných, že by tato skutečnost zakládala právo žalobce na náhradu nemajetkové újmy či omluvu ze strany žalovaných. Soud tedy vyzývá žalobce, nechť doplní tvrzení a důkazní návrhy v tom smyslu, že uvede jakým způsobem byl ze strany žalovaných poškozen a tato tvrzení podloží důkazními návrhy.

“Žalobce” (tedy jeho právník dr. Nádvořík ze Zrnětína) několikrát (4x?) pak navrhl, ať ještě předvedou k výslechu pana Petra Faltysa a Radima Bártu, ale pan soudce to opakovaně zamítl. Je to jeho právo. Zvláštní pro nás bylo, že druhá strana nepůsobila při prvním jednání moc připraveně, neboť až na místě listovala v jedné kopii Vidlí 4 a hledala v ní další důkazy pro rozšíření žaloby, které ale neměla asi ani podtržené.

Trpělivě jsme čekali, aby v nich mohli až na místě (až u soudu) dodatečně objevit nové údajně nepravdivé údaje.

Žaloba byla ještě tedy rozšířena - prý si třeba myslíme, že je pan Boštík nadčlověk a “důkazem” je fotka ve Vidlích č. 4.

Fotografie pana Boštíka ve 4. čísle Vidlí je ale **pouhým grafickým vyobrazením tvrzení z dopisu paní Anny Faltysové**, která si to spolu s těmi, kteří ten dopis podepsali (včetně pana starosty), aspoň tehdy myslela. V dopisu totiž stálo, že paní Dudmanová a jejím příznivcům nesahá pan Boštík ani po kotníky, což je tvrzení, s nimž my sami jinak nemáme vůbec nic společného.

Pokud jde o dokazování, zda pan Boštík opakovaně ukradl Neilovi **kameru** na obci, tak jsme při druhém stání o týden později koukali na dvě videa. Totiž šlo o jeden obrazový záznam rozpuštěný na dva díly. Rozpuštit se to totiž podařilo panu Boštíkovi, který kameru tehdy na obci vypnul. Co se však nevypnulo a co bylo předmětem zájmu všech uší u soudu, byl diktafon, totiž jeho zvuková nahrávka z časového úseku, kdy se kamera vypnula, a která to “okno” doplňuje. Tuto nahrávku lze synchronicky napasovat na zvuk z videa (zní to akorát trochu jako ozvěna) a doplňuje ono “okno”, kdy na kameře přestalo jít jak nahrávání obrazu, tak

zvuku. Jednání pana místostarosty jsme ve Vidlích nepopisovali z pozice profesionálů, tedy policistů či právníků, kteří musejí používat paragrafy a přesná označení, jako je krádež či neoprávněné užívání věcí. Psali jsme to lidským jazykem – slovo “krádež” není výsostným vlastnictvím právníků, ale patří také Bibli a lidu - i rodičům, kteří vychovávají děti, aby druhým nic nebraly.

Rádi bychom zde ale ještě otiskli krátkou ukázkou z našeho posledního vyjádření, které jsme nahlas přečetli u soudu: “Celou tuto věc ale posuzujeme jako **strategickou žalobu proti účasti veřejnosti ve veřejné debatě**¹. Jinými slovy - jako **frivolní a nicotnou žalobu**, jejíž jediným cílem je cenzurovat, zastrašit, psychicky a fyzicky vyčerpat oponenty. Jde jen o další pokus umlčet své kritiky tím, že žalovaní, tedy my, budou zatěžováni náklady na právní obranu proti žalobě, dokud své kritiky či opoziční aktivity nezanechají. Byli jsme dosud pod tlakem koordinované a stupňující se šikany od vícero osob obce Poříčí, přičemž samotnou žalobu považujeme ve světle všech předchozích událostí jako její součást, respektive jako její pouhé pokračování. Na okraj bychom rádi poznamenali, že v právních systémech některých jiných zemí je vůbec podání takové žaloby **nelegální**, neboť potlačuje svobodu projevu, a v souladu se zákony přijatými speciálně proti tomuto typu žaloby může žalující strana za ní dokonce sama dostat pokutu...”

Stalo se

Setkání Mladočováků Dne 19. 3. 2016 se sešla skupina Mladočováků ve středním a raném věku v bývalém zájezdním hostinci U Koruny v Dolním Újezdu. Jsme rádi, že jsme si nakonec i my udělali čas a přišli do příjemných starobylých prostor útulné hospody s příjemným interiérem v zemitých barvách hnědé a zelené s kachlovými kamny, s novinami z 50. let a starými obrazy a portréty. V hospodě se nevaří, ale nápoje mají chutné a také obsluha byla příjemná.

Kohout uspíšil svůj konec v polévce Stalo se to v Mladočově jednomu sousedovi. Tento odcházel domů s posbíranými vajíčky. Kohout si ho ale spletl se zlodějem vajíček a soused nic netuše byl kohoutem zezadu zákeřně napaden do nohy, přičemž se mu vajíčka rozbila. Způsobena škoda byla v hodnotě nebývalé. Na

1 Angličtina používá akronym **SLAPP** (*strategic lawsuit against public participation*), který je homofonní s anglickým slovem *slap*, tedy fackou, což je i poněkud příznačné pro původní pravý úmysl žalující strany, kterou jsou často politici, územní developéři, korporace, vlády a movitější osoby. Někdy žalobu také “vhodně” načasují.

místo nebylo nutné přivolat policejní hlídku. Následoval totiž rychlý lidový soud, po kterém agresor skončil v polévce.

Připomínáme:

Pohodový pátek pro důchodce z osady Mladočov, Zrnětín a Poříčí u Litomyšle

Kdy: pátek 8.4. 2016

Kde: v areálu bývalé školy v Mladočově (rekreační zařízení zapsaného spolku Proti proudu), od **10 hodin**. Účast měla být potvrzena aspoň měsíc předem do 29.2. u starosty (mob. 731 183 315). **Z programu:** Bingo, oběd, poznávací procházka, dílničky šikovné babičky, petanque*, terapeutické cvičení, hry, které odvál čas, odpoledí svačina (obložené talíře, pečivo), posezení s harmonikou, mladočovský skřivan-pěvecká soutěž (asi těch seniorů), v 17-18 se odchází domů. Po celou dobu pivo a víno.

***Pétanque** je francouzská společenská hra pro dvě 1–3 členná družstva, které se snaží umístit koule co nejlíže k cíli, který tvoří dřevěná kulička, tzv. prasátko. Princip hry je velmi jednoduchý, ale dokonalé zvládnutí techniky a taktiky vyžaduje pravidelný trénink. Výraznou předností tohoto sportu je to, že ho může hrát prakticky každý (ženy s muži, starci s dětmi, i tělesně postižení se mohou zúčastňovat všech turnajů) a prakticky kdekoliv (terén hřiště je libovolný).

Zlatá kosa a oslava Dne otců

Datum: 18. června 2016

Již tradiční soutěž v sečení trávy kosou "O ZLATOU KOSU", nově spojená s netradiční oslavou svátku DNE OTCŮ.

Obrázek vedle se také objevil na internetových stránkách obce a je to ale kuriozní náhoda, že se oznamovateli akce zalíbil na internetu zrovna on. Ve skutečnosti

jde o obrázek, který speciálně pro nás nakreslil malíř pan Pavel Rak, který kosám fandí a jenž se nechal inspirovat Neilovým nápadem.

Anglický koutek

gnome /nóm/ zahradní trpaslík (bez "g" se vyslovuje)
fabrics /fabriks/ tkaniny
rat /rat/ potkan
sludge /sladž/ kaly
viable /vajabl/ životaschopný
prodigal son /prodyžl san/ marnotratný syn

James /džejsm/ Jakub
lawsuit /lósut/ žaloba
court case /kórt kejs/ soudní případ
judge /džadž/ soudce
vice mayor /vajs mér/ místostarosta
prong /prong/ bodec, špička (vidlí)
appeal to /epíl tu/ odvolat se k
perjury /perdžri/ křivé svědectví
rooster /rústr/ kohout (někdy cock /kok/ kohout, a to spíš obecně i o jiných ptačích samcích)
mother hen /madr hen/ kvočna
slap /slap/ facka
biased /bajast/ zaujatý
logical fallacy /lodžikl falasi/ argumentační klam

Vtipy

Chlapík jde do důchodu a za ušetřené peníze si chce koupit něco, po čem vždycky toužil - sportovní auto. Udělá to a hned vyrazí na dálnici, když se za ním náhle objeví policejní auto. Chlápek si pomyslí: "Mám ferrari, ujeďu mu jako nic!" 160, 180, 220 Pak si pomyslí: "Přece se nezabiju" a zastaví. Policajt dojde k němu a říká: "Už jsem slyšel ÚPLNĚ všechny výmluvy, ale mám dneska dobrou náladu, takže když mi řeknete něco, co ještě nikdo nezkoušel, nechám vás jet." A chlápek hned kontruje: "Jsou to dva dny, co mi manželka utekla s policajtem, myslel jsem, že jste to vy a vezete mi ji zpátky." "OK, jeďte!"

Rok 2050, Česká republika, Evropa.

„Cože, vy máte jenom červené a žluté televize?!“
zděsí se zákazník v elektu.

„Bohužel, všechny ostatní barvy už jsou vyprodané, a podle Evropské Unie musí být prodáván stejný počet od všech barev...“

Desatero božích přikázání má 279 slov.

Prohlášení nezávislosti třinácti severoamerických států z roku 1776 má 300 slov.

Nařízení Evropské unie o dovozu karamelových bonbónů má 25 911 slov...

Poděkování

Tento čtvrtletník je financován z našich soukromých prostředků (dle počtu stran stojí jedno číslo obvykle okolo 20 Korun mladočovských, 145 kusů 3-4 tisíce x 4 x ročně). Náklady na něho se snažíme nezvýšit přechodem na barevné provedení, zlepšujeme ho spíš jen co do obsahu. S velkou vděčností nicméně děkujeme všem, kteří nám na jeho vydávání přispěli nějakou tou korunou, ale i svými nápady, vtipy, dobrým slovem či jinou pozorností.

Čtvrtletní věstník vesnice Mladočov. V elektronické podobě ho najdete na mladocov.cz. Číslo jaro /2016 vychází dne 1.4.2016. Ev.č. MK ČR E 22246. Vydává Věra a Neil Dudmanovi, Mladočov 7, 56964 Poříčí u Litomyšle, tel. 773 497 017, email: redakce@mladocov.cz